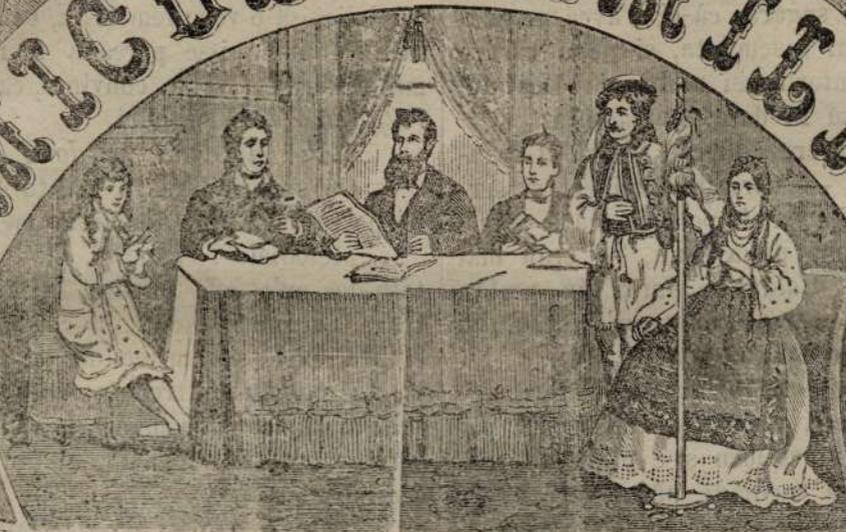

FAMILIUL

Apare in 1/13 si 15/27 ziua a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre unu ann e 5 fl., pre unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Roman'ia si Tierile latine pre unu ann 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

Doi nefericiti.

— *Novela originala.* —

(Urmare.)

Intr'o domineca, di frumoasa de Mai, dupa prândiu, dupace adormise copilasiulu, — Turdanu plecà la preambulare cu propunerea de-a nu se re-ntorce decâtu sub séra. Elu luà calea spre dealurile dela Bud'a. Aceste in domineci si serbatori gemu de lume. — Omenii din cetati mari sciù se pretiúsca mai bine decatu satenii frumsetiale natu-rei, pentrucà nu se potu impartasi in ele decâtu in dile de serbatori.

Turdanu plecà singuru la preambulare, pentru-ca voià se face pedestru o cale mai lunga, — care soci'a s'a nu o-ar' fi potutu face; si alt'mintrelea acést'a, — decându se instrainasera de catra olalta, — cându o invitá la escursiuni 'si faceá placerea de a refusá, ér' cându uitá de-a-o invitá i-i facea imputari pentru acésta neobservantia. — Apoi nici Turdanu nu-i prea doriá societatea, pentruca dens'a, in totu decursulu preambularei, i-i facea observatiuni nesocotite si imputari nemeritate; si apoi acéstea i-i faceau ilusória recreatiunea spirituala, de care avea lipsa dupa órele de ocupatiune.

Dupa-ce trecându preste podulu de catena si prin tunelulu de sub cetatea Budei, ajunse in suburbiulu Cristinei, — Turdanu lasà de o lature „Maieriescea cetatiei“ si apucà pre Strad'a Spitalului in susu pre calea ce duce la „Dealulu Svabiloru“ — parte pentru-cà acést'a cale erá mai pucinu frecuentata de carutie, parte pentru-ca voià se facea unu mersu pe spinarea „Dealului Svabi-

loru“ si dupa acé'a se descinda la „Poeniti'a Fasanu“ apoi se mérga acasa séu cu o birja, déca ar' fi tare ostenitu, séu pedestru, déca ar' fi si tempulu corespundietoriu,

Ajunsu, nu fara ostenéla, — càci erá fórte caldu si calea pe cósta in susu ori-cumu numai romantica si varia nu — in „Dealulu Svabiloru“ inaintea besericeii se oprí si se delectà in frumosulu prospectu, ce-i offeria: Bud'a si Pesta imbinate, cu besericele loru numeroase si edificiale grandióse, mai departe: in susu pre Dunare insul'a Margaret'a, insul'a anticei Buda si o multime de alte insule mai mici si mai mari in partea decatra Vatiu, — ér' injosu marea insula Cepelu, pe care se afla siepte saté si pre care o ceruserà „in illo tempore“ Jesuitii dela Mari'a Teresi'a pentru de-asi face din ea „gradina de curechiu.“ — Regin'a nu pucinu esperta, inainte de a incuviintiá cererea santiiloru sale, se informà despre marimea gradinei de curechiu si aflà cà santiile loru ar' avé pré multe spese cu cinctur'a acestei gradine.

Turdanu nu petrecù multu la acést'a prive-lisce, pentruca sciá ca o va avé si mai frumoasa din marginea padurei, cu care se incepe „Dealulu Svabiloru.“ Trecú deci pre-lânga „Venatoriu,“ prin padurea dela spatele acestui'a si, — pe lânga vill'a asediata fórte pitoresce intre dóue paduri, — sui in susu la marginea padurei dela póla „Dealului Svabiloru,“ unde se aflà o banca de pétra. —

Turdanu se asiedă pe acést'a si se delectă de nou in privelisea de aici si mai frumoasa.

Dupa o recreatiune de vreo diumetate de óra Turdanu 'si aprinse o sugara, cã-ci n'aveá se mai urce ceva inaltíme mai insemnata, si pe o carare bine batuta de cercetatorii cei multi ai „Dealului Svabiloru“ — strabatú in desetulu padurei.

Aici domniá o tacere adênca, — cã-ci caravanele de cercetatori, — cari în domineci si serbatori veniu cu diorile si-si petrecu cãte într'o poiana cu diferite jocuri pâna sér'a, — eráu mai afundu in padure. — Caldur'a afara din umbra erá mare. — Paserile cercasera umbr'a desetului si nu-si finiserá inca odichn'a de-amediadi.

Acést'a tacere tainica in acést'a padure, — care incepundu din diori resuna de cânteculu paseriloru, sbangaitulu insectelor si-e plina de viétia si miscare, — dela mediadi pâna catra séra cându incepu a se intinde umbrele, — te uimesce cá se nu dicu, te infiora. La totu pasiulu, déca esti singuru numai cu cugetele tale, ascepti ceva extra-ordinariu si tresari la sbangairea pre-linga urechia-ti a unui bongariu. 'Ti pare bine, déca vedi prin tufisiu fugindu vre-o paserica, cã-ci afli ca nu esti singuru.

Acést'a impresiune o facú la inceputu si asupr'a lui Turdanu adênca tacere din padure, de-si elu o cunosceá din copilaria, dar' iute se dedá cu ea. Mergeá incetu tragêndu, cându cãte unu fumú din sugara-i, cându aerulu celu inbalsamatu si sanetosu de padure. Din cându in cându se opriá cá se admire vre-o poiana frumoasa umbrita deja de diumetate si vre-o flóre, — colorile frumoase ale vre-unui fluturu, care se asiediá inaintea lui pe carare séu pe unu firu de iérba, séu se vedia, unde s'a ascunsu cutare pasere spariata din somnu prin pasii lui. — Saturandu-se apoi si de frumsetiele naturei, si mergendu asié singuru, se pusè pe cugete. — 'Si rechiamá in memoria viétia sa, dela fericit'a copilaria pana in presinte. — La unele scene voióse din copilaria faci'a-i surideá — la reamentirea suferintelor sale indurate in decursulu studialoru deveniá seriósa — ér' meditarea asupr'a nefericitei sale vietii casnice o intunecá de totu. — Singuretatea, misterios'a tacere a padurei, frumseti'a naturei si cugetele sale cându voióse cându doreróse produsera in anim'a lui o dispusetiune pe care ar' fi greu a o caracterisá.

In acést'a dispusetiune se apropiá densulu de marginea padurei, dupa care urmá inmediatu inca unu lazú apoi te aflái in poén'a arborelui „Norm'a“ — la care tiéntia majoritatea preâmbulatoriloru, pentru prospectulu celu admirabilu, ce se oferiá dela acestu arbore enormu, care e osenditu se póрте in biét'a sa scórtia numele multoru moritori neinsemnati, cari vréu se ajunga prin acést'a renumiti si ne-

muritori. -- Turdanu nu esise inca din padure, cându audí in drépt'a dela cararea din padure, — ce aci formézia unu decliviu catra valea Fazanului delicioasa o voce femeieasca, cantându de diumetate tare. Melodi'a i-se pareá a fi romanésca. Ascultá mai incordatu si se convinse, ca cineva cânta „Dorulu“ de V. Alesandri.

„Ah! mi doru, mi doru de tine etc. . . .“

Ce surprindere in acestu locu, unde la tóte te poteai asceptá, numai la melodii romanesci nu.

Melodiile romanesci, mai alesu cele poporale, totu-dea-un'a afla intrare in anime romane, pentruca nu suntu facute la comanda, ci suntu espre-siunea fidela a sentiemintelor mai multu durerose, ce au agítatu in trecutu anim'a romanului; suntu limb'a animelor romanesci. In locuri straine, unde nu te ascepti a le audí, ele te rapescu cu putere iresistibila.

Acést'a o patí si Turdanu. Dinsulu ascultá neclatindu-se din locu, cu anim'a tremurânda de placere; intr'aceste i-se pareá ca vede muntii patriei sale si pre culmele loru pre ciobanii romani pascându-si vitele. Semtiá cum i-se umediescu ochii. Apoi 'lu apucá unu doru iresistibilu, de a vedé, de a cunosce cantareti'a româna in acestu locu. Plecá cu precautiune in drept'unea tonului care acusiú resuná mai tare, acusiú mai slabu, póte dupa cum cantaréti'a in misearile ei erá cu faci'a séu cu spatele catra Turdanu. — Nu preste multu audí sgomotu de pasi prin érb'a tufisiului, in care ajunsese si elu; dar' prin frundisiulu carui'a nu poteá strabate cu privirea s'a. Delaturá crengile inlestare ale duoru tufe, ce-i stau inainte si eta cantaréti'a într'o rarisce iérbósa a lazului.

Erá chiaru plecata spre a culege ghiocci din cari aveá deja unu buchetu frumosu in mâna; si 'si continuá cantarea nici visandu ca si-a atrasu unu ascultatoriu. — Se sculá apoi si incepú se asiedie florile culesu in buchetu totu cântându. — Turdanu vediú inaintea sa o dama de o frumsetia rara, de statura mai inalta decâtu mediolocia, cu talia admirabila, ce se poteá vedé bine desi o mantila invidiósá i-acoperiá umerii, — facia ovala mai cá la persiane incadrata cu o adeverata avutia de peru castaniu, — frunte curata ca de marmure mai multu lata decâtu inalta si bulbucata, — ochi admirabili negri cu sprincene si gene cá ale madonei, — nasu dreptu, grecescu, — guritia proportionata cu buze cá de coralu rosie si pline, dintre cari sclipiáu nisce dintisiori manunti, bine infrati si albi cá de alabastru. Manutiale, cari eráu ocupate cu togmirea buchetului, eráu admirabilu bine formate si delicate. Portá vestimentu usioru de véra de colóre deschisa, simplu dar' cu gustu ornatu. Croitur'a lasá se se gâcésca

perfectiunea formelor. In capu, séu mai bine atâr-nata prin o prima de gâtu, in spate aveá o palaria fina de paie, lata cá se o scutéscă de sóre.

Gatindu-si buchetulu ea cercá, ca pe unde ar' poté esí din tufisui si dadú cu ochii de Turdanu, care la vederea acestei dîne uitase de discretiune si-si concentrase tóta atentiunea asupr'a ei. — La vederea acestui barbatu care o admirá in acést'a singuratate dins'a inecá unu tiêpetu si facú o miscare cá si cându ar' voi se fuga; inse blandéti'a si affabilitatea ce se desemná cu atát'a vioici-une pre faci'a lui Turdanu i-i dadú curagiu, si ea suriendu ins'asi asupr'a slabitiunei sale se întórsé catra Turdanu si-lu agrá:

— Mein Herr!....

Turdanu se tredí cá din somnu si i-se pareá ceva extraordinariu, ca acésta fíntia vorbesce cá ómenii; dar' numai decátu si-aduse aminte de conduit'a lui demna de unu gimnasistu si respunse cu surisulu omului de lume pe buze:

— Nu sum „mein Herr“ domnisióra.... dómna se corese Turdanu vediendu-o rosíndu si confusa la acésta agraire, — ci romanu, precare l'a atrasu aici, de cóle dia carare, frumós'a cantare a dvóstre. Scusati-mi indiscretiunea urmata din impregiurarea ca pâna acum nu mi s'a datu se audu îngânându-se cu echoulu acestóru dealuri melodíi romanesci. Cântarea dvóstre nu-numai m'a surprinsé fórté, ci m'a si delectatu într'unu modu extraordinariu. Nu potuiu trece se nu vedu cantaréti'a.

— Eu sum de vina, domnulu meu, ca nu me potu desvetiá de datin'a copilarésca, de-a cântá unde numai potu.

— Nu ve nici desvetiati dómna. Cu o vóce atátu de melodíosa cá-si a dvóstre, omulu 'si face placere sie-si si altor'a.

— Judecat'a dvóstre e fórté magulítória pen-tru vócea mea, me liniscesce dara încátu-va pentru slabitiunea mea de a cântá pretutindenea. Acuma data o iertu si eu, ba i-sum si recunoscatória, pen-tru-ca mi-a adusu in cale de-oparte unu romanu, ce nu e lucru de tóte dilele pe aici, — de-alta parte si unu ajutoriu doritu. Sum aici cu o societate mare de cunoscuti. Ne-amu alesu unu locu admirabilu de frumosu de-asupr'a „Capului Porcului.“ —

— Asié i-dicu, mi se-'mpare?

— Da, dómna.

— Eu m'am departatu de societate voindu a vedé mai multu din aceste locuri frumóse. Culegându la flori, am ajunsu din cóce de vale, in padure. Ací am aflatu câti-va ghiocei, cari 'mi suntu florile de predilectiune. Am datu se afli mai multe si m'am invertitu, nici eu nu scíu pre unde, pâna nu mai sciám, unde me afli. Ghiocei aveám, dar' acum nu sciám, ca in câtráu se esu la cale. Me

duceám într'unu norocu, da de mi-vá vení cineva in cale si me va povatiúf.

— Sórtea 'mi favorisá mie, dómna — dise Turdanu cu complesantia.

— Bá mie, domnulu meu, pentruca nu sciú cum esiám altu-cum de-aci — dise ea rídiendu.

— Eu remanu pe-lânga convingerea mea. —

— Si eu, dar' acum se nu ne disputamu, — nici nu se cade pentru cunoscuti noi, ci se mergemu, déca veti binevoi, se-mi aretati calea.

— Cu placere — dise Turdanu — si plecá inainte, facúndu carare prin érba, desclestându si retienédu pâna la trecerea damei crengile tufeloru, ici cóle ajutându-i se tréca câte o grópa si descatiendu-i vestmentulu retienutu de cutare crénga séu spinu.

Menuntele servitii pre-lânga acésta fíntia rapítória facura cá Turdanu, se-si uite pre câteva mominte superarea si se sémntia inca sí cevasi placere, cá se nu dícemu fericire.

Dupa-ce merserá asié vre-unu patrariu de óra, in urma, ajunsera la cararea, pre care venise Turdanu, inaintându pre acést'a curundu esíra din lazú, in poian'a „Normei“ — si nu preste multu la „Norm'a“ ins'a-si.

Ací dómn'a tenera statú cateva mominte cá seuitata si se desfátá in privelíscea încântatória. Se întórsé apoi si admirá inaltínea si grosínea arborelui „Norm'a“ din marginea coborisiului, ce se pierde in valea „Fasanului“

— Câte crestaturi in scórti'a bietului arbore! eschiamá ea.

— Tóta scórti'a i-o rana enórma; chiaru si crengile cele mai inalte i-suntu acoperite cu in-crestaturi de nume De câte-ori vedu acestu arbore gigantícu asié sgariatu, mi se infacisíéza inaintea ochiloru câte o figura mare din atletii omenimei; sí de acesti'a s'au legatu si se léga in totu-dea-un'a o multíme de pigmei, cari, de multe ori, chiar' numai prin sgariaturi s'au nevoitu a-si redicá ne-insemnatarea lorú la acestea marími ale istoriei — adause Turdanu.

Parechi'a nóstra se despartí de arborele insemnatu si mergédu inca câtu-va pe marginea coborisiului dadurá in josu catra „Capulu Porcului.“

Alocuri'a cararea duce tiepisui in josu si dómn'a tenera aveá lipsa de totu spriginulu bratiloru lui Turdanu, cá se póta cobóri. La aceste contacturi involuntarie, Turdanu sémntiá revoltându-i-se tóte sémntírele, ér' dam'a tenera devení confusa si se nisuiá din respoteri a-i face de prisosu ajutoriulu. Ajunsi mai in josu, calea devení mai pucinu grea si ei ér' si potura cáscigá ecuibriulu sufletescu. Mergeáu unulu pre lânga altulu conversându într'unu tonu usioru si dupa-ce intimpinara câteva caravanuri, cari tóte tiénteáu la „Norm'a“

ajunseră la unu locu, de unde se audiău o multime de voci voiose de dame si barbati, fără că se se pōta vedé persōnele, cari le rosteau.

— Suntemu la tiēnta — disē dōmna tenera.

— Asiē de curundu! respunsē Turdanu intr'unu tonu dē doiosă.

— Ea 'lu ficsă cu o privire intrebătoră, dar' elu 'si plecā faci'a, confundatu prin respunsulu seu pripitu.

— Vedeti, domnule, ce nemultiamitōria sum. Pân' acum nu mi-a vĕnitū in minte a scirici dupa numele calausului meu, care si-a oferitu si implinitu servitiulu intr'unu modu atātu de deobligatoriu.

— A fostu o neobservantia din parte-mi, că nu m'am recomendatu, ve rogu se me scusati. Eu sum Emericu Turdanu, concipistu la tabl'a regēsca in Pest'a — disē Turdanu plecându-se profundu.

— Eu éra sum Adela Kropp n. Popescu, de câteva septemani in Pest'a — respunse dōmn'a tenera plecându-se cu unu surisu placutu catra Turdanu, apoi adausē:

— Primiti domnule Turdanu caldurós'a mea multiemita, pentru ajutoriulu dvōstre; — si cu acestea i-i intinsē man'a, pre care Turdanu o sarutā.

Turdanu salutā inca odata cu profundu respectu pre tener'a dama, si apoi voii se se indeparteze, dar' dōmn'a lu oprī dicându-i:

— Barbatulu meu a-buna-sēma va dorī se ve faca cunoscienti'a si se ve multiemēsca pentru ajutoriulu cavalerescu ce mi-ati datu. De nu grabiti ore-unde domnulu meu, faceti-mi placerea a me insoci pāna la societatea nōstra, fiti-mi calausu acum pana in fine, adausē suridiendu.

— Nu grabescu nicairi si me voiu bucurā de cunoscienti'a sociului dvōstre, — respunse Turdanu.

Nu preste multu ajunsera la sociē'atea constatōria din 7—8 dame tenere si totu cām pre

atāti'a barbati teneri si inca câtiva domni si dōmne mai betrane.

Venirea loru fū salutata cu o eschiamatiune voioasă. — Numai decātu le sari inainte unu barbatu teneru, cam de 28 ani, de statur'a lui Turdanu, — cu o facia adeveratu germana, cu peru albenetiu mare, lasatu că si alu studintiloru germani mai pāna pre umeri, cu ochilari pre nasu, cari i-siedeāu altcum fōrte bine, si imbracatu in nesce vestminte pestritie de rĕndu.

— Abiā esci de una diumetate de anu a mea si si vrēi se fugi dela mine, scump'a mea? — disē tenerulu barbatu stringĕndu cu caldura man'a domnei tenere si privindu cu iubire la ea, — apoi se intōrse catra Turdanu.

— Emericu Turdanu, concipistu la tabl'a regēsca in Pest'a care a avutu hunatate a me povatiui, pāna la tine, scumpulu meu.

— Franciscu Kropp, negutiatoriu in retragere, fără se fi fostu cându-va in activitate si sociulu fericitu alu dōmnei povatiuite de dt'a domnule, care ve multiemesce ferbinte, că i-ati readusu fugari'a scumpa — fū respunsulu insocitu de unu complimentu usioru, dupa care urmā o stringere de mână a barbatiloru.

— Poftiti in societatea nōstra, domnule Turdanu, — dēca nu grabiti undeva — disē Kropp.

— Eu l'am adusu pre domnulu Turdanu, care 'si luase deja remasu bunu dela mine, pān'aci; credu ca amenduror'a ne va succede a-lu retienē in societatea nōstra — observā dōmn'a Kropp.

— Primescu cu placere invitatiunea domniei vōstre — respunse Turdanu. — Escursiunea mea n'aveā altu scopu, decātu recreatiunea. Acést'a n'asiu potē-o aflā nicairi mai deplinita decātu in amabil'a societate a domniei vōstre. —

G. SACLESIANU.

(Va urmā).

La Pasci.

Că speranti'a dragalasia in unu sĕnu nenorocitu,
Sânta dī a invierei! — preste lume-ai stralucitu;
Si popōrele trezīte 'n nōptea ce le 'nspaimentā,
Preamarescu cu-unu versu Isuse! sânta invierea t'a!

Mī de ani orbecā omulu pre cararea de pierdieri
Si in lume se intinsē nōptea negreloru doreri,
Chiar' iubirea ce e bas'a esistintiei omenesci
Nu poteāi in lumea 'ntrĕga nicairi s'o mai gasesci.

Omulu, celu ce adi e mândru si superbu de alu seu nume
Erā pierdutu pe vecia — fără-unu scopu si tiēnta 'n lume,
Si s'a amarĭtu in ceriuri Induratulu Domnedieu
Si-a plānsu cu compatimire pentru omu copilulu seu;

Si din vecinic'a-i lumina, cu-o iubire infnita,
A tramisu Fiulu seu unicu josu in lumea ratacita. —
Domnedieu vene si lumea farmecata se trezesce,
Dupa nōptea de urgia, dalba dina stralucesc e

Omulu ér' maretiu pasiesce de vĕrtuti incununatu
Pre a perfectiunei cale, pentru care-a fostu creatu —
Māna 'n māna cu religi'a, ce 'ntaresce-alui poteri,
Se avĕnta totu mai tare — si se 'naltia pān' la ceriu.

Tulghiesiu 1882.

Servitutea 'n care veacuri lumea 'ntrĕga a gemutu
Este stĕrsa — Omu-ocupa loculu ce i se-a caditu;
Si in mentea omenēsca inflorescu cugete mari
Ce-lu inaltia cu mândria preste tempii seculari.

Că speranti'a dragalasia in unu sĕnu nenorocitu,
Sânta dī a invierei! preste lume-ai stralucitu —
Omulu cu recunoscentia suvenirea ti-a pastratu
Lumea 'ntrĕga-adi se saluta cu „Christosu a inviatu!”

Că-ai adusu ér' veselĭa preste-a lumei trista facia
Si popōreloru robite radi'a dulceloru sperantie;
Si din lumea de selbateci, ce 'notau in aloru sänge,
Ai facutu o lume 'n care omu cu omu la sĕnu se strĭnge;

Dupa numerōse veacuri de doreri si de urgia, —
Candu fără sperantia-o lume orbecā in pribegia, —
Ai facutu se se deschida portile ceriului sântu,
Si 'nsu-si Domnedieu se caute cu zimbire spre pamentu.

Că speranti'a dragalasia in unu sĕnu nenorocitu,
Sânta dī a invierei! preste lume-ai stralucitu...
Fa o fa că se resara — cu-alu teu nimbu domnediescu —
Sunt'a dī a libertatiei — preste neamulu romanescu!

V. B. MUNTENESCU.

REBUNAREA.

— Drama originala în 5 acte. —

ACTULU I.**SCEN'A XIII.***Marth'a, Georgiu, Anit'ă.**Georgiu, Anit'ă:*

Vai de mene stêpân'a n'ăstră! Stêpana! Stêpana!
Coconitia!... D'ora a și muritu!?

Anit'ă:

Apa rece Georgie! apa rece!

Georgiu: (aducându apa rece și stropindu-o)

Ôre ce s'a întemplat?

Marth'a: (venindu-si la sene)

Ce mi se întempla? Ce facu? Unde me afu?
Cene-i aici?

Georgiu, Anitia:

Aici acasa coconitia!... Noi suntemu!

Marth'a:

Ah! 'mi aducu aminte. — Dar' voi!... Voi
ce cautati aici? (la o parte). Nu cumv'a știu si ei
tote!?

Anitia:

Se nu trimitemu dupa medicu?

Martha:

Nu, nu-mi este nemica, lasat' me singura.

(Georgiu și Anit'ă se departeaza uimiti.)

SCEN'A XIV.*Marth'a:*

Descépta-su ôre s'eu visezu? O! câta stramutare
în tempu de o ôra! Dar' destulu a fostu lamentarea,
numai una mangaiere 'mi mai remâne, — singuru acést'a
'mi mai dà viétia; si acést'a este rebunarea! Resbu-
nare! si inca rebunare terribila! Pentru alt'a m'a res-
pinsu. Vomu vedé de va fi fericitu cu ace'a... M'a fa-
cutu nefericita, — nefericitu trebuie se fia si elu... M'a
batjocoritu în cas'a mea, batjocoritu trebuie se fia si elu
în cas'a lui. De mene va vorbi t'ota lumea si va rîde
de respingerea mea. Chiar' asiâ trebuie se vorbiasca
acést'a lume si de elu; se-si petréca asup'r'a nefericirei
lui, cum 'si petrece asup'r'a nefericirei miele. Me juru
pre mormentulu parentiloru miei, câ-mi voi rebuná si
numai acestei rebunari voi se traiescu. Mîntea, ani-
m'a si sufletulu meu, cari pâna aci vietuiâu numai
pentru fericirea lui, de aci incolo se vieze pentru rui-
narea lui. Nu vréu se am ochi, decâtu numai pentru
câ se-mi arete calca rebunarei dulce! Nu vréu se audiu
fora numai câ se afu despre nefericirea lui! Nu vréu
se-mi folosescu mânilé, decâtu numai spre a subminá
fundamentulu fericirei lui! Nu organulu vorbirei, fora
numai pentru de-a aruncá blasteme asup'r'a resingato-
riului meu! Nu petiôre fora numai câ se me conduca
în esecutarea rebunarei miele. Candu asiu sci câ au
remasu câtusi de puçina urma de amoru pentru densulu
în anim'a mea, în momentulu acést'a mi-asiu infige pum-
nalulu în anima! Pentruca sum singura, pentruca sum
o féta debila, nu are nime dreptulu a se batjocori cu
mine fora a-si luá resplat'a. — Si acum pâna a nu se
lati vestea despre respingerea mea, se me ducu de-aici
departe, — departe, unde nici aerulu de unde este elu
se nu strabata pâna la mine. Unde si incatrôu me voi
duce nici eu nu știu, dar' trebuie se me ducu, trebuie
se-mi parasescu cas'a câ 'mi este rusine, moriu de ru-

sine a remané si mai departe în acést'a casa în care
am suferitu cea mai mare umilire! (suna clopotielulu.)

SCEN'A XV.*Marth'a, Anit'ă.**Anit'ă:*

(întrându) Ôre ce se fia? Nici-candu nu am ve-
diutu pe stapên'a atâtu de tulburata. Coconitia éca-
me-su.

Marth'a:

(prefacîndu-se câ si cum nu i s'ar' fi întemplat
nimicu) Bene e Anitio, chiama si pre Georgiu.

Anit'ă:

(esindu) Da ast'a ce-o mai fi?

SCEN'A XVI.*Marth'a:*

Le voi descoperi voint'ia mea de a caletori, si
ii voi provocá se me insoçiasca, cu atâtu mai vêtosu
ca si ei au întielesu ce me mistuiesce, si nu asiu vofi
câ remanêndu de mene, se se dee dupa obiceiulu loru
a vorbi si catra unulu si catra altulu.

SCEN'A XVII.*Martha, Anit'ă, Georgiu:**Anit'ă:*

Coconitia! aci e si Georgiu.

Marth'a:

Buniloru mei servitori, am se ve facu cunoscutu
unu lucru.

Georgiu, Anit'ă:

(Cu mirare) Ce se fia ôre?

Marth'a:

Eu m'am hotaritu, se caletorescu pre mai multu,
si ve provocu, câ de vreti se me insoçiti, iar' de nu eu
voi fi silita se-mi cuprindu alti servitori, dara ve spunu
dreptu câ acést'a nu o asiu vre bucurosu, fiindca ne
cunoscemu unii pe altii, deci ve lasu se ve socotiti.

SCEN'A XVIII.*Georgiu, Anit'ă.**Georgiu:*

Ei ce dîci Anitia?

Anit'ă:

Ei ce dîci Georgitia?

Georgiu:

Nu știu ce se dîcu. — Bene am dîsu eu câ dom-
nulu Petrescu nu-i faceau prea mare placere epistolele
stapênei n'ăstre, se vede câ astadi d'ora s'au si certatu...

Anit'ă:

Ehei! Taci din gura frate ast'a nu se tiene de
tine.

Georgiu:

Dar' taci si tu soro, — se vede câ de multu ce
servesci la stapên'a ii invetiâsi si datin'a de a nu la-
sá pe altii se vorbiasca si ei.

Anitia:

Da bene me Georgitia, — ôre de ce se duce sta-
pên'a si inca asiâ în pripa?

Georgiu:

Ast'a nu se tiene de tine.

Aniti'a:

Mèi, mèi ca iute ti-a saritu sub nasu!

Georgiu:

De noi numai atât'a se tiène se ne hotarimu, ca merge-omu si noi cu dens'a ori ba? Ei ce dici tu?

Aniti'a:

Dar' tu ce dici?

Georgiu:

(La o parte) Trebuie se vedu mai antâiu, ce va dîce ea, ca nu mi-ar' placé se remânu de dens'a.

Aniti'a:

(La o parte) Mai antâiu se vedu ce va dîce elu, ca dieu e placutu baiatu.

Georgiu:

Ei, ce dici Anitia!

Aniti'a:

Dar' dî tu, ca tu esci fecioru.

Georgiu:

Ca bene dici, — dar' totu mi-ar' placé se audu antâiu cum te-ai hotaritu tu? Iute Anitia ca o se dee stapên'a preste noi si inca fora isprava.

Aniti'a:

Vin'a t'a e déca nu scii ispravî.

Georgiu:

Asiá 'ti este togméla t'a? Ei, stai, ca indata ispravescu eu (vré se-o sarute.)

Aniti'a:

Ei da, fă-te incolo cà vomu mai avé vreme.

Georgiu:

Asiá? Vedi acum te-am prinsu, — vreme numai asiá va fi déca séu mergemu impreuna séu remanemu impreuna.

Aniti'a:

Negrestu, am sciutu eu ca tu esci istetiu Georgitia.

Georgiu:

Drag'a mea Ancutia! Ei dar' mergemu ori remanemu? Scii Anitio un'a si buna, mergemu si noi cu stapên'a, baremi vomu vedé si noi lume, vomu vedé si noi orasia frumósa. Sii cà e tare frumosu a caletori.

Aniti'a:

E bene Georgiu, dar' matusi'a ce va dîce, cum voiu merge fora se o intrebu pre ea, care 'mi tiene locul de tata si de mama, apoi mai ca ea nu se va invoti se mergu asiá departe, eu socotu ca e mai bine se nu me ducu.

Georgiu:

Asiá, apoi nici eu nu mergu. Dar' inca un'a Anitia, déca remanemu nu potemu fi la olalta, cà-ci cine ne va cuprinde pre amendoi?

Aniti'a:

Ca bine dici tu!

Georgiu:

Vedi dara, ca e mai bine se mergemu cu stapên'a.

Anitia:

Mergemu dara, — pre matusi'a o voiu rogá si ne va lasá. — Ambii se imbraciosiéza, — dar' audfudu pasi fugu de catra olalta.

SCEN'A XIX.

Marth'a, Georgiu, Aniti'a:

Marth'a:

Ei hotarîtu-v'ati?

Georgiu, Aniti'a: (tacu.)

Marth'a:

Ei Georgie ce dici?

Georgiu:

(intrebându cu ochii pre Aniti'a) Fiindu-cà stapên'a e indestulita cu mine, eu m'am socotitu (se uita iarasi la Aniti'a) se mergu...

Marth'a:

E bene, dar' tu Anitia?

Georgiu:

(i-i face semnu se dîca: da.

Aniti'a:

Si eu satpêna.

Marth'a:

Prea bene. Mergeti acum si pregatiti tóte de drumu. Luati séma se nu remana nimicu din celea de lipsa.

Georgiu, Aniti'a:

Am intielesu. (esu)

SCEN'A XX.

Marth'a:

Si acum se me departezu càtu de repede de aici. Se me recreezu, se-mi recâscigu poterile, ca aceste câte-va ore cu 20 de ani m'au dusu mai aprópe de mómentu. Inse pre càtu de cruda 'mi este dorerea, preatátu de crâncena trebuie se-mi fia resbunarea. Ei d-le Petrescu, m'ai facutu se-mi urescu cas'a, — te-oiu face si eu se-ti uresci viéti'a.

[Cortin'a cade.]

Trei dragutie.

Trei dragutie
Am in lume,
Tóte trei au
Mândre nume.

Un'a-i Len'a,
Alt'a-i An'a,
Ér' a trei'a —
E Susan'a.

Incátu graindu
Cu dreptate:
Cu ea Domnedieu
M'ar' bate.

Dar' aceste
Tóte trele,
Au si sminte
Pucinele.

— Len'a-i mândra
Belaióra:
Are ochi cá
O vióra!

Dar' ori care,
Va se-mi fia —
Mie-mi trebe
O socia:

Inse ea-i prea
Somnurósa;
Cas'a 'n veci i-i
Gunoioása!

— An'a-i la ochi
Barnacutia,
Si-ar' fi mândra
Nevestutia;

Se i-mi fia
Dómna buna:
La casuti'a
Mea strabuna!

Dar' la ast'a
In gradina,
Nu vedi numa:
Maracina!

— Si Susan'a
E frumósa;
Dara ea-i prea
Dragostósa...

A.

Le'a séu amoru si onóre.

Romanu de Elis'a Modrach.

(Urmare.)

Famili'a Arleigh avea datina a pretrece lunile de miere in patria. Cas'a propria o tieneau de loculu celu mai acomodatu, unde unu barbatu póte conduce pre jun'a sa socia. Astu-feliu facu celu de-antaiu Arleigh; si sucesorii sei i urmara esemplulu. Norman, junele lordu, nu voia necidecatu se faca esceptiune dela acestu usu strabunu.

Elu se intielese cu jun'a si frumós'a s'a socia, cá numai dupa espirarea sesonului de tómná se faca o calatorie in strainatate, cá asia se nu petróca in Angli'a dilele reci si negurose de iérna.

Lady Peters se reintórse inca in acea demanétia la Verdun Royal.

— Remasu bunu, Lea, séu mai bene lady Arleigh, dise ea la despartire, remasu bunu si Ddieu se te bene-cuvente! La inceputu nu te iubiám si cugetám, cá lordulu Arleigh comite o mare nebunia, inse acum te iubescu din anima, tu esci intielépta, blánda si inocenta, încátu mai buna partía nu ar' fi potutu face, neci déca s'ar' fi insocitu cu vre-o tenera din cele mai alese familii. Cu acésta confesiune 'ti erám detória, Lea, si adaugu inca cele mai cordiali felicitari pentru venitoriu teu!

Ei se despartirã; si Lady Peters erã fórté indispuza pentru casulu din baserica, cu anelulu; erã de firma credintia, ca acel'a e unu presemnu reu.

Jun'a parechia avu o caletoria minunata. Neci unu noru nu 'se inaltia pre ceriulu loru serinu. Ei posedeau junétia, avere si frumsetia, — li suridea cu placere unu venitoriu de auru.

Ecuipagiulu i asceptá la statiunea calei ferate. Eráu trei óre dupa amédi si diu'a erã inca limpede si frumoza.

— Vomu precurge calea prin parcu, Lea, dise Arleigh. Sciu cá doresci se-ti cunosci nou'a patria.

Si astu-feliu, in locu de a méná de-adreptulu catra castelu, din ale'a cea mare, se intorsera pre o cale laterala spre a-si continuá caletoria prin parcu.

— Acum prícepu pentruce se numesce acestu locu Beechgrove, dise Le'a, cá acesti'a arbori n'amu vediutu in viétia mea.

Si erã adeveratu. Arbori gigantici 'si reslatiau ramurile tufóse in tóte directiunile. Cu marimea si frumseti'a acestor'a potea fi supe-bu ori-ce posesoru. Deodata observã dins'a printre arbori castelulu. Lordulu Arleigh i atinse usioru bratiulu.

— Acolo, iubit'a mea, dise elú, e patri'a nóstra.

Obrajii ei se colorira, ochii-i straluciau, buzele-i tremuráu.

— Patri'a, repeti ea. Cátu de dulce 'mi suna acestu cuventu!

— Acum suntemu acasa, sufletielulu mieu, scump'a mea socia, dise lordulu Arleigh, ce frumósá si incantatória a fostu acésta caletoria!

Ecuipagiulu se opri inaintea portiei.

Deora-ce lordulu Arleigh voia se crutie pre jun'a socia de orice incordare si perplesitate, dinsulu nu scrisese acasa nemicu despre casatori'a sa si asia in Beechgrove nu asceptá nemene sosirea unei tenere lady Arleigh. Elu chiamá numai decátu pre econom'a castelului care si veni la momentu. Cu o uimire nedescriptibila fiesã acést'a pre jun'a dama, ce-i stá inainte cu faci'a inrosita.

— Dorescu se te prezentezu, dna Chatterton, junei miele socii, ladyei Arleigh, dise elu.

Econom'a se inclinã pâna la pamentu.

— Fi benevenita in patria, mylady, dise ea cu respectu. Déca asiu fi sciutu, cá vomu avé fericirea de dvóstre asiu fi luatú dispusetiuni pentru de a ve poté primi cum se cuvine.

— Suntemu fórté indestuliti, tóte le aflamu in cea mai buna ordine, — respunse lordulu Arleigh amicabilu. — Econom'a facu unu complimentu.

— Nu sciám de locu, cá mylord s'a casatoritu, — dise dins'a.

— Credu, dna Chatterton. Din motive sontice mi-am grabitu cununi'a.

Dupa aceste econom'a insoci pre lady Arleigh in apartamentulu ei.

Acést'a erã cu totul frapata de pomp'a stralucita a castelului.

— Lordulu 'mi scrisese se arangiezu apartamentulu din aríp'a vestica a castelului, dise dna Chatterton, dar' nu mi-a spusú motivulu. Aceste suntú frumóse apartamente, mylady, mari, luminóse, si amicabile; si au unu prospectu minunatu catra mestecenii din parcu, dela cari 'si iã loculu numele. Firesce, dta vei ocupá asia numitele „apartamentele lady-ei Arleigh.“

Cu aceste cuvente ea deschise usi'a si lady Arleigh vediu inaintea ochiloru cele mai splendide incaperi, ce le-a vediutu candu-va. Constau din unu boudoiru, decoratu intregu cu metasa albastra si dantele albe, din o chilia de dormitu spatiósa, infrumsetiata in abundantia cu metasa rosa, din o chilia de imbracatu luxuossa si din o biblioteca mica arangiata cu acea-si pompa aproape regala.

— Aceste suntú apartamentele cele mai elegante in castelu, dise econom'a aici au locuitu totu-de-aun'a. Dómn'a de Beechgrove. Adusu-tiai mylady, camerier'a?

— Ba, respunse lady Arleigh, inca nu mi-am angagiatu pre nemenea. Princes'a de Hazlewood mi-a promisú, ca 'mi va tramite un'a.

Acestu nume renumitu placú fórté economiei. Erã încátu-va uimita in urm'a acestei casatorii repedi, déca inse nou'a stapana din Beechgrove e amica intima a princesei de Hazlewood, precum se pote deduce din vorbele ei, atunci de siguru tóte suntú in cea mai buna ordine.

Dupace si-a schimbatu lady Arleigh vestmentele de caletoria, cobori érasí la junele ei sotiu, care o primi cu entusiasmulu celei mai mari fericiri.

— O, Lea, dise elu, câtú erái de departe de mene! 'Mi pareo o suta de óre si totusiu abia a trecutú un'a singura, decându te-ai departatu. Si câtú esti de frumósá scump'a mea! Acestu vestmentu albu profumatu e in cea mai buna armonia cu perulu teu auriu si cu faci'a ta dulce, care are aceasi espresiune blanda, cá atunci cându te-am vediutu întâia-data si umerii tei albi stralucescu prin dantele cá marmor'a poleita. — Sum superbu cu soci'a mea, dise elu; si sum deplinu convinsu, ca nici cându nu s'a aflatu in Beechgrove o lady Arleigh mai frumósá. Dupa prândiu te voiu conduce in galeri'a de tablouri, scump'a mea si acolo te voiu presentá strabunileru si strabuneloru miele.

In tóta grab'a s'a gatitu unu prandiu bogatu si alesu, care a fostu servitu in sal'a cea mare. Ochii junei lady eráu cu totul orbiti de stralucirea vaseloru de argintu si arangiarea splendida a salei.

— Óre poté-me-voiu deprinde candu-va cu tóte acestea se întrebá ea cu mirare. Ore poté-le-voiu considerá cându-va cá proprietatea mea? Sum cu totulú frapata.

Intru ace'a sociulu ei admirá totu mai multu gratiile ei perfecte si siguritatea, ce o dovedia in tóta portarea ei, cá si cum in continuu ar' fi fostu stapéna in Beechgrove. Ambitiunea lui crescea cu fie-care minutu.

— Pâna astadi neci nu am canoscutu ide'a adeverata a patriei, Lea, dise elu. Intipuesce-ti placerea, de a vedé la momentu realisarea visului de predilectiune si de a-si poté dice, acés'ta e soci'a ta — o ce farmecu jace in acés'ta imaginatiune!

Si ea in modesti'a ei dulce meditá cá ore pentru-ce meritu a ei a beneaventatu-o ceriulu cu atât'a abundantia, si cu ce a meritatu amorulu pasiunatu alu acestui nobilu barbatu. Dupa mâncare dinsulu o întrebá, nu cumva e obosita.

— Nu raspunse ea, neci candu nu amu fostu atâtú de pucinu obosita.

— Atunci te-asi conduce bucurosu prin casa, dise elu, spre a-ti aretá scump'a si vechi'a mea patria. Sum ambitiosu cu dins'a, Lea, intielege-me bene, ambitiosu pentru frumseti'a si anticitatea ei, — ambitiosu, cá neci candu nu s'a plecatu asupra ei vre-o umbra de disonore. Pentru altii acesti paretí nu suntu altu-ceva, decátu nisece masse de petrii sure, — in ochii miei inse suntu martorii onorei, a reputatiunei nemaculate si a demnitatiei nobile a familiei miele. Ómenii 'si potu bate jocu de acestu semtiementu, dar' mie nu-mi pare nemicu mai santu, cá amorulu catra strabuni si gelosi'a pentru unu nume fora de macula.

— Te intielegu bene si nutrescu acelasi semtiementu cu tene, dise ea, de-si 'mi este cu totulú nou.

— Nu asie nou, Lea, Mum'a-ta avea unu nume scumpu si respectabilu. Acum viúo se te presentezu unei serie lungi de lady Arleigh.

Apoi mersera ambii in galeri'a de tablouri si trecându prin vestibulu, Le'a audi baténdu orologiulu celu mare.

— O, Norman, dise dins'a, ascultându sunetulu clopotului, cate se mai potú intemplá in o singura dí, fia acea, câtú de scurta!

XXV.

Galeri'a de tablouri.

Galeri'a de tablouri erá un'a din curiositatile principali din Beechgrove. Cá si arborii cei betrani, acés'ta inca erá martora unei serii întregi de generatiuni.

In tóte tempurile famili'a Arleigh eri mare protectória a artelorú frumóse si unii mebrii ai ei spesara sume enorme pentru tablouri, cari in sene representáu o avere frumósa. Ins'a-si galeri'a erá construita dupa principii specialí, se estindea preste întregu giurulu castelului, dela aríp'a ostica pâna la cea vestica, erá mare si aerósa, lumin'a i erá fórte favorítoria si tablourile ordinate si atérnate cu cea mai mare ingrigire. In tempuri ploiose damele casei se indatináu a o întrebuintiá de promenada — Erá prevediuta cu toti tesaurii de arta, cei adunasera generatiuni întregi. Dintre pierdelele de catifea rosíu-inchise straluciau statuele de marmoru, tóte copii de pre cele mai renumite opere artistice; art'a moderna inca erá representata in abundantia. Padimentulu erá fórte frumosu parchetatu, diversele scaune eráu moi si elegante si in ferestrele mari la capetulu osticu si

vesticu se afláu fântâni saritórie mici, acarorú murmurú veselú cá o musica deliciosa intrerumpea liniscea, ce domniá galeria. — O parte erá destinata numai pentru tablouri familiari, cari formáu un'a colectiune dintre cele mai grandióse si poté si mai caracteristice din tóta Angli'a.

In acés'ta galeria 'si condusé lordulu Arleigh jun'a s'a socia.

— Pana acum am tienutu galeria din Verdun Royal de cea mai frumósa din tóta lumea, dise ea — cu acés'ta inse neci nu se poté compará.

— Si acés'ta inca e mai nemica, raspunse elu in comparatiune cu galeriele grandióse din capitalele europene.

— Dar' acele suntu proprietatea natiuniloru, precându acés'ta apartiene unui privatu, dise ea si acés'ta e mare diferentiá.

Elu o luá de mâna si o conduse la seri'a lunga a damelorú casei sale. Ea remase uimita la vederea acelorú frumsetie regali, — sórele apunea dupa orisonulu departatu si ultimele lui radie lumináu asupra perului ei auríu cu atât'a voiosia, încátu lordulu trebuí se-si díca, ca nici unu tablou din galeria nu potea se ajunga in frumsetia pre acés'ta muiere celesta.

— Acum voiescu a te presentá la damele familiei miele, dise elu.

Tocmai in acestu momentu se stínsera ultimele radie de sóre, ce lumináu inca asupra paretelui. Ea se uitá in susu suridiendu.

— Mi se pare cá damele casei tale me privescu cárn neamicabilu, Norman, dise dins'a.

— Nu a-si poté crede asia ceva. Ce adunare imposanta ar' formá, candu s'aru poté cobóri tóte din cadrele lorú spre a te salutá!

Elu începú a-i enará despre sórtea deosebita a acelor'a.

— Acés'ta muiere resoluta ací díse elu cu buzele inchise, tare si cu trasuri energice si nobile, in decursu de trei septemani a aperatu cu barbatia acestu castelu vechíu incontr'a inimiciloru, pâna-ce acestia in celea din urma se vediurá silítí a se retrage.

— Asiadara a fostu o muiere forte brava, observá lady Arleigh.

— Acés'ta aci a fostu o eroína, continuá elu, e lady Alice Arleigh. In tempulu celei mai infricosiate epidemii dins'a nu a voitu se paraséca Londra. Se dice, ca a mantuitu nenumerate vietí de omeni, cá-ci dins'a s'a dedicatu exclusivu grigei bolnaviloru; si dupa-ce a trecutú terorea si spaim'a, numele ei a fostu glorificatu in tóta Angli'a.

Acés'ta e lady Lo.'a, care cu ocasiunea unei iruptiuni de tiereni asupra castelului, a esitu nepadita si nearmata in faci'a alorú trei pâna in patru sute de barbati dintre cei mai aspri, si prin o vorbire elocenta si resoluta i-a facutu se se abata dela propusulu de-a ruiná castelulu.

Acés'ta lady Constance, 'si are originea in linia drépta dela lady Nethsdale, a carei renume patrunsé departe pre continentu.

La audiulu acestorú lucruri frumóse, dins'a i cuprinse braciulu.

— Ah, Norman, credi tu ca într'o dí va atérná aci si tabloulú meu?

— Am sperantia, ca preste pucinu tí-lu vei vedé ací, scump'a mea.

— Dar' cum voiu poté eu pretinde unu locu între aceste muiere frumóse si nobile, întrebá cu intristare

și sfîla, eu, a carei strabuni nu facusera nemicu mare și gloriosu? Cugeta Norman, deca dupa noi 'si vâ intr'oduce vre-unu lordu Arleigh pre jun'a sa socia aci, și standu inaintea tabloului meu se voru intrebá de originea și starea mea, și voru aflá ca eu am fostu de origine de-josu și nu amu avutu neci bogatia, neci rangu, neci altu-ceva de insemnatate...

In acést'a ratacesci scump'a mea, — cá-ci ori care Arleigh ni-ar' urma nóua aici, vá poté se arete cu mândria la portretulu teu, dîcîndu: Acést'a a fostu cea mai frumósa flóre a secului ei, renumita pentru vieti'a ei, innocenta și virtuósa, prin care a fotu de esemplu nobilu tuturoru celoru ce o cunosceau; ea erá iubita și adorata de miseru ca și de avutu. — Acestea le va dice despre tene, iubit'a mea Lea.

— De mi-ar' dá ceriulu potere de ajunsu, cá se-mi cascigu acestu renume! dise ea cu modestia. — Intre acesteá ajunsera la unu tablou, care atrase deosebit'a atentiune a Leei.

— Cauta numai, Norman, — díse dins'a — cátu de bene sémena acést'a facia cu principes'a de Hazlewood.

— Asia credi, iubit'a mea? Da, pote cá esista órecare asemenare.

— Sémena la frunte și la barbía, díse Lea, — principes'a inca e fórte frumósa! continuá dins'a. Adese o contemplám atátu de indelungu, pâna ce faci'a ei incepea a-mi luá vederea.

— Cunoscú pre ceneva, caré in ochii miei e cu multu mai frumósa, respunse lordulu.

— Scí, Norman, dise ea siovaindu, ce mi-a parutu mie totu-dea-un'a curiosu, fórte curiosu?

— Ba, scump'a mea, pana acum nu mi-ai revelatu prea multu din cugetele tale, dise densulu.

— Adese m'am miratu, dise ea, ca tu nu te-ai inamoratu necicándu de principes'a.

— Sórtea mi-a destinatu o frumsetia mai alósa, respunse elu suridíndu.

Ea 'lu privi cu uimire.

— E cu nepotentia, cá tu se me consideri pre mene mai alesa, decátu pre dîns'a, Norman!

— Si totusi e asia, iubit'a mea. In ochii miei tu esci de o mia de ori mai buna, de o mia de ori mai frumósa.

— Norman, dise ea deodata, si o radia de reamintire i luminá faci'a frumósa, erá se uitu, cá principes'a mi-a datu acestu pachetu pentru tene, — am trebuitu se-i promitu, cá tí-lu voiú inmanuá in diu'a cununii nóstre inca inainte de apunerea sórelui. Ea í-i predete unu pachetu albu, sigilatú cu ingrigire, pre a carui cuvarta se poteau ceti cuvintele:

„Unu donu de nunta dela Filipp'a principesa de Hazlewood, lordului Arleigh. Spre a-lu ceti singuru in diu'a cununii sale.“

(Va urmá.)

Toastu la o nunta.

Rostitu la nunt'a teologului abs. Jacobu Babescu cu fiic'a rep. preotu J. Cretin. *)

Nu-su potu, si nici voiú fi,
Se potú fi si n'asi voi;
A traí in regiuni,
Saturatu de ilusiuni,
Nu-i de mine... la-u altoru
Se calarésca pe noru!
De catu se iau sboru cu ventu,
Dau mai bine pe pamentu;
Decatu svelte aripióre
Mai bine se amu pecióre;
Decatu alta lume 'n luna
Ast'a deaci mi-mai buna.
Asíe si-acestu pocalu micu
In prosa voiú se-lu redicu

N'a fostu nume, nu e nume
Romanului mai sonoru,
Decatu care 'n asta lume
In-u-lu porta cu onoru.
In necasuri multe, grele,
Ce 'ndura din anu in anu,
E unic'a-i mangaiere,
C'a fostu, e, va fi romanu.
Ce cadentia o se-mi ésa
La ast'a mai potrivitu?...
Nanasu, nanasia traiesca
Intru multi ani fericitu!

Pe tieranu deca lu-intréba,
Ori in bine ori in reu:
Dupa mama, dupa tata,
Ce lege tíi fetulu meu?...
Va respunde cu mandria:
Da! io-su romanu Domnulu meu.
Intru multi ani se te tíe
Voio-su, bunulu Domnedieu!
... O cadentia n'ó se mi-ésa...
Vai! cá m'am îngaimacitu...
Unchiu si socia-i se traiesca
Intru multi ani, fericitu!

Si intréba p'o tieranca
Unde tí-barbatulu draga?
Cu lacremi in ochi respunde:
Trecú tieri si peste unde,
Orde inimice 'nfrange,
Pentru tíera si-versa sange;
Cá-i romanu scumputiulu meu,
Si se lupta ca unu smeu,
Cu tari'a unui len...
Aducemi-lar Domnedieu!
Si adange cu mandria,
Cu unu feliu de jalusia:
Asia! asia Domnulu meu!
Traiésca-te Domnedieu!
... Da cadentia n'ó se-mi-ésa...
Vai! cá tare mam pripitu...
Mire, mireasa traiesca!
Intru multi ani, fericitu!

Ici unu ciobanu cu fluerulu
Da jalnice melodii;
Pare-mi-s'ar ca sufletulu
Totu sí-lu versa 'n armonii.
Dar' intreba-lu, te rogu fra'e,
Deca treci pre langa elu:
Pentru cen' anim'a-i bate?
Sí ti-respunde 'necetinelu:
Ea-i romanca, fragedutia;
Romanu fú si tatalu seu;
Cu dulce scumpa gurutia,
Se mi-o custe Domnedieu!
Si adange cu mândria,
Cu unu feliu de jalusia:
A ia! asia Domnulu meu!
Traiesca-te Domnedieu!
... O cadentia n'ó se-mi-ésa...
Of! catu-su de necajitu...
Nunutiile se traiesca
Intru multi ani, fericitu!

Si-o fetitia tenerica
De-audi cantandu pintre vai,
Cu unu glasu de turturica
Din adéncu-animei ei,
N'ó intrebá, cá nu ti-respunde,
Dar' cu ochii-i rapitori,
Te ficséza dreptu in frunte
De doue si de trei ori;
De-acoló vré se cetesca,
Ore scii fora intrebare? —
C'o anima romané-ca,
Ce romanca 'n sinu-i are,
Pentru neme nu mai bate,
Pentru neme nu mai arde,
Decatu pentru unu romanu,
Fia Domnu, fia ciobanu!
O cadentia mai alesa
La ast'a nu afu eu:
De natiunea romanéca
Nu se uite Domnedieu!
Vai de nu o-ai intielesu,
Ori reu de o-ai intielesu,
Cá te cautu cu dispretiu,
Sí se lasa in unghietiu.
Dar' de vede c'o prierpi
Bene, fora cá s'ó intrebí:
Ea-ti suride sí te cata
Cá pre fratforulu seu;
Vedi asia-i roman'a feta!
Se mi-o custe Domnedieu!
Sí c'ó voce, ce petrunde
In aduncu sufletulu teu,
Fora cá s'ó 'ntrebí respunde:
A-ia-i! asia-i Domnulu meu!
Si-ai dorí se totu resune
In urechi scumpu versulu seu,
O-ai sarutá, candu 'ti-spune:
Tiena-mi-te Domnedieu!
O cadentia n'ó se ésa
La ast'a mai potrivitu:
Totu romanulu se traiesca

*) Dlu J. B. prof. gymnas. in Beiusiu, care a compusu si rostitu acestu toastu, in epistol'a ds'ale pe langa care a benevolutu a ni-lu pune acest'a la dispositiune, ne scrie intre altele:

„Toastele suntú pré indatinatú la poporulu romanu, — originea lorú datéza chiaru din tempii cei mai vechi. Unu romanu fia micu ori mare nu va gustá unu pocalu de veselie fora se-si

In bene si fericitu!
 Țr' romanc'a se 'nfloréscă
 Că unu frumosu trandăfiru;
 Tóta lumea crestinéscă
 Se mi-ti-o puna 'n nimiri;
 Créscă fii si fiice créscă
 Iubitei s'ale natiuni,
 Semtiu, credintia romanéscă,

Eredita din strabuni,
 S'o sporéscă, s'o latiéscă
 Preste mari si preste tieri
 Se gustamu ceva dulcétia
 Dupa veacuri de doreri!

L'ast'a deja o se-mi ésa
 Fora cá se cugetu multu

O cadentia bene-alésa
 Din presente, ori trecut;
 Frundulitia verde 'n vale
 Anim'a-mi totu un'a bate:
 Se traímu toti cá romani!
 Se morímu toti cá romani!

J. B.

Statistic'a Casatoriei.

(Urmare.)

Se cercetamu acum cauzele acestoru fenomene. — Cercetarea totudeaun'a este gingasia; si in demografia inca mai multu, decâtu in fiziologia; cá-ci demografulu nu póte recurge decâtu la observatiune si nu are decâtu materialulu ce i-lu da administratiunea. De aici provine ca in demografia, o seria de fapte bine-grupate si staruitorie are totudeaun'a o insemnatate cu multu mai mare decâtu esplicarile mai multu séu mai puçinu poetice de cari potu fi impodobite. Doue ordine de cauze potu fi privite in mortalitatea nepotrivita a insuratiloru, celibatariloru si a veduviloru.

Se póte crede cumca casatori'a, regulându fie-care actiune a omului, i-i creéza moravuri sanetóse si contribuie ast'felu a-i prolungi viéti'a. Dar' se póte invocá si o alta ordine de idei. Se póte chiar' refusá ori ce actiune sanetósa vietiei de familia si a se atribut diferentiale constatate intre celea trei stari civile la selectiunea casatoriei.

Intru adevéru ca nu toti omenii suntu buni pentru casatoria. — Infirmii si cei slabi se casatorescu raru. — Ei remánu holtei (flăcâi) vrëndu-nevrëndu. — Déca dara holtei moru mai multu decâtu cei insurati, aci caus'a este ca, in acést'a categoria, se afla mai multi sluti si cocosiati (ghebos), ómeni predispusi la mórte intr'unu termian scurtu. Acést'a categoria numera si o multime de omeni fărã mijlóce de traiu, cari din acést'a cauza n'au potutu se se casatoréscă; si se scie ca seracii suntu mai espusi la mórte decâtu bogatii.

Explicarea este speciósa, dar' nu resista la unu momentu de gândire.

Autáiu este óre adevératu ca ómenii insurati se alegu totudeaun'a dintre cei mai buni? — Cei mai sanetosi pléca la armata; si tocmai fericitii refusati din partea comisiunei recrutatória remanu cá se iee pre fete in casatoria. Nu suntu buni petru campania, dar' suntu buni pentru casatoria, care recrutéza ast'felu pre cei mai slabi.

Ar' fi inca si mai neesactu a afirmá cumca casatori'a 'si recrutéza pre ai sei dintre cei mai bogati. Cine ar' poté determiná averea de lipsa unui barbatu pentru de a se casatori? Unu functionariu cu unu salariu de 700—800 fl. se crede prea seracu, — precându unu maiestru cu venitu de 200—300 fl. si unu muncitoriu cu unu bordeiu si doue vacutie capitalu, se credu destulu de avuti pentru de-a intretiené femeia si copii. — Recerintiele suntu relative.

manifesteze si descopere francu si publicu sentiementele ce nuresce facia de cutare persóna, societate, oficiu scl. — Toastulu este numai o specie a salutariloru de diverse ocaziuni. Se deosebesc de catra acele, cá se dice totu-de-a-un'a intre pocale si cu pocalulu in mana, precându in altele pocalulu nu are neei unu rolu. — Dar' precum in altele asia si in toastu se distinge una persóna au corporatiune scl. din respectu particulariu ori generalu, privatu ori publicu, in conexiune cu pusestiunea, ce cuprende in societate. — Cátu de semnificativa este ciocnirea pocaleloru, candu suntu mai multe, cáta amicitia, intimitate, cordialitate, binevointia scl. este espresa in strângerea manei séu inlectarea degetului micu, candu nu-i decâtu unu pocalu si acést'a se perónda? — Si precum celelalte, asia si toastulu trebuie se cu-

óre adevératu ar' fi ca partea cea mai seraca a poporatiunei nu se póte casatori? Nu scímu. Scímu numai ca in partea acést'a se facu mai multi copii decâtu la bogati; si nemicu nu ne auctoriséza a crede ca se casatorescu mai puçinu decâtu acést'a.

Dar' ce'a ce face ca selectiunea casatoriei nu póte esplicá positiunea cea avantagiósa, de care se bucura ómenii insurati, este enórm'a mortalitate a veduviloru. Teori'a selectiunei casatoriei nu ne póte da séma despre acestu fenomen. Si veduvii au facutu parte din fericit'a clasa a insuratiloru; si ei au fostu recrutati din ace'a poporatiune pretinsa alésa. Cu tóte acestea mortea secera mai multi dintre ei decâtu dintre holtei.

In resumatu, selectiunea casatoriei póte se contribue, intru-o mica poporatiune, a micusiorá, intru unu modu artificialu, mortalitatea ómeniloru insurati; dar' e departe de a esplicá diferentie atátu de mari. Ea nu esplica de locu mortalitatea mai insemnata a veduviloru. Trebuie dara se credemu ca regularitatea vietiei de familia este pentru omu una escelente conditiune de igiena fisica si morala.

Ce'a ce adauge inca la valórea esplicarei de a dou'a este marea influintia ce presentia copiiloru esercita asupra tendintelor la crime si la sinucidere.

Se pare la prim'a vedere, cumca copii, marindu sarcinele omukii, trebuie se contribue a-lu aruncá in miseria si se-lu faca a comite acte de desperare si de nebulia. — Nici decum!... Omulu nu chiama mórtea, — séu o chiama mai raru déca are copii se créscă, adeca o detorie de implinitu, si o femeia cá se-lu mánгааie cându e nenorocitu si se-i faca detoria s'a mai usiora. — Éca ce ne vedodesce observatiunea seriosa! — Acést'a influintia este forte insemnata. Asié dintr'unu milionu de soçi, cari au copii, se sinucidu pe anu 250, ér' dintr'unu milionu de soçi fara copii se sinucidu 470, adeca apróve de dóue ori mai multu decâtu ómenii insurati. Dara nu vomu insista la acestu punctu, cá-ci deosebirea merge si dupa vërsta. Se scie ca betranii, despre cari preste totu se crede ca ar' tiené atátu de multu la viétia — se sinucidu mai multu de cátu tenerii. — Inse calcululu aréta ca deosebirea de vërsta nu este de-ajunsu cá se esplice deosebirea. Si aci se aréta influintia veduviei si a singuratatiei. — Proba este enórm'a diferentia ce desparte, in acestu punctu de vedere, pre veduvii cu copii si veduvii fara copii. Cei de-ántâi dau 526 sinucideri, pre cându cesti-alalti preste o mia.

pi in la ceva instructivu. — Natur'a li cere se fia de o estensiune col rata, neci-candu lipsitu de umoru, care se electriseze vesel a generale. — Totusi precându alte salutari au desvoltatu in poesia din tempii cei mai vechi unu stilu separatu, — toastulu a remasu toastu si nemicu alt'a, lipsitu de maiestria, restrinsu la impressiuni momentane; póte pentruca e proa de tóte dílele, pré ocasionalu, prea proaicu pentru conceptiuni poetice. — Si totusi cu aia credu, cá chiaru si din respectu moralu n'ar' stricá déca poetii nostri si-ar' indreptá geniulu loru si spre acestu genu de stilu. — La tóta intemplantia ar' meritá o tractare mai seriósa si mai speciala. — Reflexiunile, ce ocuru in acestu toastu suntu din lir'a poporului, ce inse nu detrage nemicu originalitati.

Femeile suntu cu multu mai pucinu predispose la sinucidere decâtu barbatii. Inluinti'a familiei esercita si asupr'a loru o actiune fericita. Sociale cari au copii se ucidu de trei ori mai pucinu decâtu acelea cari n'au copii (45 sinucideri in locu de 158) si veduvele, pentru cari crescerea copiloru e fôrte ingreunatore, tienu mai multu la vietia deca au copii decâtu deca n'au (104 sinucideri inlocu de 238.)

O cercetare asupra criminalitatiei da totu asemeni rezultate.

Nu insistu asupr'a marei criminalitati a celibatariloru (403 din unu milionu); cercetarea mai de-aprope areta ca, in parte, acestu taptu este rezultatulu vârstei. Tinerii suntu, intru adeveru, mai predispusi la crime decâtu omenii maturi. Fără indoiela veduvii detorescu etatiei loru inaintate impregiurarea ca dau unu contingentu mai micu de criminali decâtu insuratii mai teneri caroru le traiescu femeile. Dara pentru ce omenii cari au copii nu comitu decâtu 186 crime, pe cându cei cari n'au copii comitu aproape de doueori atâtea? Pentruce ace'asi deosebire se observa intre veduvi, deca nu pentruca presentia continua, controlulu perpetuu alu fa-

miliei retiene pre omu dela crime, intocma dupa cum 'lu retiene si dela sinucideri?

Femeile suntu cu multu mai pucinu predispose la crime decâtu barbatii. Dara acést'a nu schimba reporturile, cari areta influenti'a familiei asupr'a criminalitatiei. S'a constatat ca socile cari n'au copii comitu tocmai de doueori mai multe crime decâtu mamele. Inse trebuie se insemnamu o esceptiune privitoare la veduvele cari au copii. Este ore miseri'a care impinge pre câteva dintre acestea la crime? Séu este o alta cauza ore carev'a? — Diferinti'a inse este destulu de neinsemnata (44 crime pentru veduvele cu copii si 35 pentru celea fara copii.)

Afara de acésta esceptiune, se vede ca tôte datele convinu a ne areta escelenti'a asociatiunei conjugale. Ele probeza cumca casatori'a contribue a prolungi vietia omului, a departa dela densulu bol'a, nebuni'a si ideile scalciate si urite. Cu dreptu cuventu dara casatori'a forméza un'a din temeliale societatifloru moderne. Negresitu ca pote fi organisata altfelu; dar' au gresitu acei'a cari au vorbitu reu de dens'a invocandu interesulu individualu. Interesulu individifloru convine in acestu punctu cu interesulu generalu.

[Va urmá.)

Murgule...

Murgule, murgutiule
Nu-ti crutiá petiôrele,
Hai in sboru preste hotara
La mândr'a din alta tiéra.
Nu cautá ca-ai asudatu,
Cá-n spuma te-ai inbracatu
Nu cautá ca-am oboșitu:
Tu de drumu nebatucitu,
Eu de doru nemarginitu,
Cá mândr'a ne-a sarutá,
Si ne-a trece durerea...
Hai cá vântulu, ba cá gândulu
Hai se tremure pamentulu, —
Cându de diori s'a reversá,
Se fimu draga lãnga ea!

Murgule, murgutiule
Stai pe locu voiniculu,
Se privescu preste portitia
Se-mi vedu dalb'a puiculitá
Printre flori cum se desmierda
Si cu doru cum me ascépta.
Stai se vedu... dor' nu vedu bine?
Stai cá-acusi cadu de pe tine...
Ce vedui nu-mi face bine.

Murgule, murgutiule
Nu-ti crutiá picioarele
Hai napoi preste hotare
Preste vai si coliniôre.

Hai cá vântulu, ba cá gândulu
Se cutieramu pamentulu;
Cá-o vedui altui baditia
Intindendu a ei guritia,
O vedui la altu-n bratia
Cum cá dulce se resafia.

Hai cá vântulu ba cá gândulu,
Crepe 'n dóna-acu pamentulu
Se ne-nghitia pe-amendoi
Se nu dea lumea de noi!

T. V. PACATIANU.

Verisiôrei mele.

Câmpuri, vai, munti si coline, câtu tienú iern'a cea grea
Amortite, far' de vietia, tóta lumea le tienea;
Frigulu, ghiati'a si crivetiulu pre incetulu s'au retrasu
Si-adi placut'a primavéra facu celu de antaiu pasu.

De adi ér' vomu vedé câmpulu maiestaticu infloritu
Si vomu salutá plugariulu ce de-aratu s'a pregatitu;
Vomu mai salutá cu dulce rêndunic'a 'n alu ei sboru
Si a tunetului sgomotu — si a paseriloru choru.

De adi si tu verisiôra, vietia nóna vei avé
— Fî dar' cá si primavér'a dragalasia frumusié;
Si „Constanti'a“ locuésca si in sinu-ti tinerelu,
Cá si-'n nume-ti... si atunce vei fi cá-unu — margaritarelu!

Si-omu vedé 'n lumin'a dílei sburdalnicii fluterei
Cum sbóra...! si tu prin iérba vei fugi ár' dupa ei.
Si vei prinde câte unulu, si-apoi ér' 'lu vei scapá
Si vei plãnge... apoi érasu dupa altu-i alergá!

Dar' asculta, mi se pare, cá audu... colo in nucleu
Unu glasu nou a primaverei... Canta de norocu unu cucu.
Eu 'lu lasu se-ti cânte tfe! se-ti spuna de venitoriu;
Ér' de nu-lu vei intielege — 'ti voiu fi talmacitoriu!

La ea.

I.

Unde-ai trecutulu tempu ferice
De ilusii si placheri,
Cá-ci in calea vietiei mele
Nu-mi sãdasi fãrà dor ri?

II.

A trecutulu tempulu ferice
Si in chinu eu am remasu...
Si cá umbr'a trecu in lume,
Nu-mi scí nime alu meu pasu!

III.

Cá o frundia vescedita,
Cá unu crinu far' de nectaru,
Me topescu, si n'am cui spune,
N'am cui spune-alu meu amaru!

IV.

Eu totu plãngu, si-a miele lacrimi
Cérca pasii tei mereu;
Si pre unde-odiniôra
Tu calcái...! Astadi plãngu eu!

ION NITIU MACAVEIU.

Pripitu dar' nimeritu.

— Noveleta englesă. —

— Vină iubite fiule — dîșe dóm'n'a Wickerly catra fiulu seu — vină pre puçinu tempu in salonulu de lectura, ca voiu se-ti comunicu unu lucru de totu momentosu.

Iudecându dupa tonulu cu care furà rostite aceste cuvinte, lucrulu se vedea a fi intru adevèru fòrte seriosu; si dèca tenerulu Wickerly nu si-ar' fi cunoscutu atátu de bene pre numa s'a, se-ar' fi potutu spariá. Dar' dóm'n'a Wickerly nu erá o fientia ordinara; ei f-i placea fòrte multa poesi'a, si despre ori-ce lucru bagatelu vorbiá cu multa emfasa si intr'unu tonu de totu misteriosu. — Pentru ace'a si fiulu seu, fàrà de a fi cãtusi de puçinu curiosu, eu sugar'a aprinsa a-mãna, o urmã in chiliuti'a scunda care dens'a, dupa puçinele carti netrevnice ce jaceau in ea aruncate incòce si incolo, o numia salonu de lectura; — si dupa lucrurile ce erá in datena a i-se impartasi cá seriòse, se acceptá érași la o càntia pre unu servitoriu lenesiu sèu pre o servitòria pe care cade suspitiune gré pentru pierirea in spalatu a unei maramè de busunariu, — séu ca dóra d-lu Jones s'a anunçiatu ca mãne va prandi la densii împreuna cu soci'a s'a.

Dóm'n'a Wickerly se asiedia pre fotelulu celu mare din mijloculu chiliei.

— Jubite fiule Wickerly — dîșe dens'a incruci-siãndu-si mánile — vei face pentru mene atat'a cá se-ti stîngi sugar'a!

— Mama draga, n'amu sciutu ca te genéza fumulu de sugara — respunse fiulu, impleñdu porunc'a mamei.

— Nu ca dóra me-ar' gená fumulu, fiulu meu, — dara ocuru in viétia unele cestioni asié de seriòse si momentòse, ca nu se potu si nici nu e iertatu a le deslegá asiá numai la fumulu de pipa ori sugara.

— Presedintele Stateloru unite nu e de parerea d-tale, — dara dèca d-tale 'ti place asié, fia, o stingu!

— Fiulu meu Waverly Wickerly — dîșe in tonu serbatorescu mam'a — tu implinesci acum alu douedieci si unulea anu vietiei.

A chematu, de buna séma, óspeti pe diu'a mea onomastica — cugetá intru sene Waverly.

— Si prin urmare — continuá mam'a — éca a sositu tempulu cá se-ti comunicu unu lucru mare, care apésa sufletulu dela nascerea t'a chiar'.

Dóra numai nu e vorba de cev'a moscenire bogata, cugetá Waverly.

— Inca pâna erámu fèta, aveam o amica buna, care locuia vis-a-vis de noi — dîșe dóm'n'a Wickerly oftãndu. Amic'a mea se numia Isidor'a Evelin'a Aramint'a Blusch. Intr'un'a si ace'asi dî ne maritarãmu; si intr'un'a si ace'asi dî nascurãmu ambele...

— Speru ca nu m'ati preschimbatu in leagãnu si nu voiu se aflu acum'a ca sum altucenev'a si nu ace'a care me sciãmu a fi pâna acum'a — filosofá Waverly.

— Amic'a mea nascú o fèta — continuá mam'a; si o botesá Adelin'a Gloroin'a Imogen'a. Spre nefericie sociulu ei a avutu unu nume fòrte ordinariu, Squills, si asié si mic'a fetitia se numi Adelin'a Gloroin'a Imogen'a Squills. Femeile inuse au ace'a prerogativa deosebitu de barhati, ca vene o dî intru care 'si potu schimba numele de familia. Jubite fiule, credu ca Adelin'a Gloroin'a Imogen'a Wickerly ar' suná destulu de bene,

— Pentru ce? — intrebá cu surprindere Waverly.

— Pst! — fii liniscitu — dîșe mam'a inca si mai cu emfasa. Nu preste multu vei sci totulu.

Dupa acesteã mersè la mèsã, trasè afara puiuculu, scòsè din eu o scrisòre, si apoi se lasá érași in fotelu.

— Cãndu convenirãnu mai fãntãiu — eu si amic'a mea — dupa intruparea amorului casatoriei, — dîșe Wickerly, redicãndu-si spre ceriu privirea, — emotiunea ne devinse. Ne aruncãrãmu un'a in bratiãle altei'a, ne lasãrãmu un'a in grunzãii altei'a si tempu indelungatu atátu furãmu de emotionate, incãtu nu poturãmu grafi nici unu cuventu. Dupace petrecurãmu astfelu câteva minute, eu fiendu cea mai tare intre noi doue, me impoterii si disei: — Iubit'a mea Araminta, s'a intemplatu dupa dorinti'a nòstra. Tu ai fiu si eu am fèta.

— Eu fèta? strigá eu ingrozire Waverly.

— Dara, — chiar' con-rariulu! replicá dóm'n'a Wickerly.

— Amu dîșu ca s'a intemplatu precum amu doritu — dîșe mam'a intr'unu tonu aspru. — Eu amu avutu fiu si amic'a mea fèta. Intielegi acum pruncu netrevnicu? Cum se face cá si cãndu nu me-ar' intielege!

— Acum precepu — dîșe Waverly suridiendu. Dara incepusemi a me teme ca d-t'a ne-ai preschimbatu.

— A! eschiamã mam'a. Nu, nu ve-amu preschimbatu fiulu meu! inca nici acum nu me pricepi? Amu promisu un'a altei'a, ca dèca fii nostri voru fi fetioru si fèta, i-vomu logodi inca in pruncia.

Waverly, fàrà de-a dice unu singuru cuventu, privi cu mirare la mama s'a.

— Si ni-amu tienutu promisiunea, — dîșe cu sentimentalitate dóm'n'a de Wickerly, redicãndu-si basmèu'a la ochi. Atunci indata in loculu acel'a, ve-amu logodita pre unulu cu celualtu. Aici e actulu de logodna subscrisu prin noi ambele. Barbatii nostrii nu sciurã nemicu de totu lucrulu. — Tatalu teu sermanulu a fostu negutiatoriu si asié de sene se intielege ca nu s'a aflatu in densulu nici o lèca de poesia. Si barbatulu ei? mediculu Squills? A! Dara nu dicu nemicu contr'a lui. Elu éra a fostu de o natura flegmateca, ba rece chiar' de totu rece. Si asié credu ca 'su toti medicii. Si cãndu Squills condusè la altariu pe amic'a mea blãnda si inocenta in etate abia 16 ani, elu erá acum holteiu tomanecu de 40 de ani. Aramint'a erá mai tenera decãtu mene cu unu anu: si asié si la nascerea vòstra noi erãm inca mai multu nesce pruncutie, pline de idei poetice, cugete fantastice, amoru invapaiatu si sperantie esaltate. Credu ca ti-amu aretatu portretulu meu de pe acelu tempu — dîșe dóm'n'a de Wickerly, si 'si cautá cu satisfactiune in oglind'a de vis-a-vis faci'a s'a si acum destulu de frumòsa.

— Mama draga! dîșe Waverly — inca nici acum nu-su in curatu cu totu lucrulu, — te rogu nu me tiené in indoièla: — eu asié sciú ca dóm'n'a de Squills a muritu inca acum'a-su cinci ani, si ca barbatulu seu marisè inca mai inainte decãtu dens'a. Prin urmare contractulu nu mai are nici o valóre.

— Dara! — te insieli fiule! Pactulu nostru e santu si inviolabilu. Fetiti'a traiesce si voi santeti logoditi. Acést'a e o cestiune de onóre. Tu esti gentleman si-ti vei sci detorinti'a.

— Lucru ingrozitoriu! — strigá Waverly... Prostia necualificabila! — Iërta-me mama draga, da nu asiú fi presupusu cá d-t'a se faci o nebunia cá acést'a. — Ce 'mi pasa mie ca ce au facutu o parechia de muieri fantastice atunci cãndu eu erãm abia de o luna. Pre cãtu sciú eu in tiér'a nòstra nu se potu logodi pruncia dupa lege. Contractulu acest'a e ridiculu si fàrà valóre. Acum nu trãfmu in tempuri de acelea in cari se se póta casatori cenev'a preste voi'a lui. Numai dóra

nu cugeti ca fét'a ace'a me ascépta; si nu presupui despre dens'a atát'a simplicitate cá se se lase a fi tractata într'unu modu asié de neconvenabilu si bizaru?

— Ba, fiulu meu, ea e inca fét'a! — respunsé mam'a. Asculta se-ti spunu totulu.

— Placa, numai placa! — disé Waverly, mesurându cu turbare chili'a in lungu si 'n latu.

— Bun'a mea amica cum scii 'si sférsi viét'i'a inainte de acést'a cu cinci ani, — dara inainte de mórtea s'a a facutu testamentu. Mediculu fusese generosu catra dens'a; intrég'a s'a avere i-o lasá ei; si Aramint'a asemenea o testá ficei s'ale cu ace'a espresa conditiune cá se se marite dupa tene; — alt'mintrea nu moscesce nemicu. Singuru déca tu ai refúsá mân'a ei si asié nu dens'a ar' fi de vina ca acést'a casatoria nu s'a inchiatu, i-i remane ei averea testata de mama s'a.

— Asié apoi e bene — disé Waverly — mie numí trebue fét'a. Scrie sermanei câtu mai curundu, ca o mantú de sub acést'a legatura, — pentruca pare ca vedu ce fiori o cuprindu de câteori cugeta la acést'a, — dara te rogu, nu întârdiá cu epistol'a, liniscesce-o!

— Nu merge ace'a asié de repede, cum cugeti tu. Suntu legate anumíte conditiuni cari trebue se le implenimu. Trebue se coveniti de trei ori.

— Déca n'ar fi moritu acea femeia fantastica!... incepú Waverly.

— Aici e o epistola dela fetitia — intrerupsé mam'a. In septemân'a trecuta i-amu scrisu si éca mi-a si respunsu. — O, tenerii, tenerii! nu mai poti invinge cu ei! 'Mi respunde ca... adeca... asié e, ... mai din cuventu in cuventu se exprima totu asié cá si tene: *dara in urma cu mare necasu mi-a sucesu... si o amu induplecatu cá se te primésca.* „Numai ca — scrie dens'a — te rogu comunica fiului d-t'ale, ca numai pentru ace'a me invoiescu a conveni cu densulu, pentru ca dorescu cá se se sférsiéscá câtu mai curundu acést'a comedia; din parte-mi sum hotarita a nu-i fi nici cându soçia, 'lu rogu inse ca dupace e la intrebare moscenirea mamei miele care nu mi-ar' placé a o pierde, densulu se fia atátu de gentilu si marinimosu si se-mi refuze espresu mân'a.“ — Si cu destula impertinentia adauge: „Cându a subscrisu acestu contractu biet'a mea mama, a fostu mai de efate decâtu se-i potemu dice prunca, — ér' candu a moritu a fostu mai tenera decâtu se-o potemu scusá cu prunci'a de a dóu'a. — Si asié eu nu-i precepu acést'a nesocotentia!“ — Din aceste sîre vedu ca si ea are unu spiritu prosaicu cá si tatalu seu, fia iertatu; — dara si ace'a se póte ca acést'a e numai o prea mare modestia, — se póte cá numai se preface, voiesce a fi ceruta, rogata.... De buna sémã ca ea se cade se se pórté asié cá si cum nu i-ar' fi spre placere acést'a casatoria. Nici nu se-ar' cadé cá se se si invoiesca indata. — Fijulu meu Waverly, tu trebue se calatoresci si se cpeetezi pre acést'a fét'a brava.

— Se vede ca nu sémëna cu mama s'a — disé Waverly — ea e o fét'a brava, cu mente si benesemtitória. Voi merge si o voiu cercetá de trei ori si apoi i-oiu dá in scrisu ca nu o iáu de soçia; si prin acést'a i-voiu mantú averea.

— Da déca o vei vedé si o vei iubi? — intrebá mam'a. Nu fii cu prejudiçia nici preocupatu. Me-asiu sémnti pré fericita déca mi-o-asiu poté numi nora pre fét'a amicei miele Adelin'a — presupunendu ca ea sémëna eu mama s'a.

— Ace'a éra o invederatu ca nu-i sémëna — disé cu grabire Waverly. — Unde locuiesce numai acést'a mirésa a mea?

— In Boston.

— A caletori la Boston asié in mediuloculu ier-nei nu e pré placutu, cu tóte acestea voi plecá indata cá se mantú câtu mai curundu pre biét'a fét'a ce sta sub blastemulu mamei s'ale.

Dupa aceste Waverly esí din chilia, ér mama s'a trase fotoliulu catra cuptoriu, dîcîndu inþru sene:

— Teneretia sburdalnica! Cum se ferescu unulu de altulu, macar' ca presémtiu ca in cartea sortiei e scrisu cá fét'a Aramintei se fia fét'a mea.

Waverly calatori in diu'a urmatória la Boston. Erá de totu indispu. Erá aproape infuriatu si se semtiá adêncu vatematu in ambitiunea s'a; dara totu erá o excursiune aventurósá si acést'a nu-i erá de totu neplacuta; apoi erá si curiosu se vedia pre fét'a ace'a pre care i-o destinase lui de consórta a vietiei.

Desí erá in spre séra candu ajunse in Boston, totusi conduse cu grabire o birja, spusé strad'a si numerulu casei si facú semnu se mâie. Birj'a se oprí in cea mai frumósá strada a cetatiei, inaintea unui edificiu mare si pomposu.

— A! — amu sositu, dîse intru sene, — colo vediu numele Dr. Squills. De bunaséma fét'a are nu frate care continua carier'a tatalui seu. Mi-ar' placé se sciu ca óre mediculu are cev'a cunoscencia de acést'a cauza bizara.

Câtev'a minute nu se potú hotari ca óre nu va fi necuvenintiosu a face visita asié de târdiu si nu ar' fi mai bene a se lasa pre mâne si acum a re'ntórce acasa. In urma neliniscea si curiositatea inviuserá: trasé clopotielulu.

— Déca mediculu acest'a are câtu de puçina mente — cugetá intru sene — elu trebue se recunósca cá si mam'a densului chiar' asié e de vinovata pentru acést'a legatura cá si man'a mea.

Dupa câte v'a minute o servitória deschisé usi'a.

— Acasa e domniótor'a Squills? — intrebá Waverly.

— Acasa. Me rogu; biletulu de visita! — disé servitória.

Waverly 'si dede biletulu. — Femei'a 'lu condusé in o antisiambra îngusta; ér' ea se urcá pe nesce trepte. Preste câte v'a minute se re'ntórsé.

— Mediculu va veni indata — disé servitória plecându-se cu convenientia.

— Eu nu cercu pre medicu ci pe d-r'a Squills. — disé Waverly.

— Sciu. Dara d-r'a e medicu, La momentu e aici. — Dupa aceste servitória disparú.

Preste câte v'a momente, tropote de calciuni sunarà pe trepte si cenev'a disé cu tonu mare:

— Da, intru adevéru Jane, erá se uitu a-ti spune ca déca auditorii voru aduce in asta séra corpulu acel'a, se le spuni cá se-lu asiedie in sal'a din dreptu si se me ascepte si densii acolo pre nóue óre.

Dupa aceste se deschisé usi'a. Waverly 'si indreptá privirea spre usia si vedíu intrându o femeia tenera imbracata in vest'minte barbatesci, a la Blaymer, care avea in busunariulu vest'mentului iustruminte de operatiune si in mâna o palaria barbatésca usiora.

Avea faciã placutã si atragutória, — perulu ei frumosu si desú erá neteditu indreptu si într'o singura impletitura asiediatu pre capu. — Femei'a se apropiá

cu capulu redicatu si cu tóta indrasné'a si cuveninti'a salutá.

— Me bucuru ca te potu vedé — dîsè ea — judicându dupa biletulu ce mi-ati tramisu credu cá am onóre de d.-lu Waverly Wickerly. — Domnulu meu 'ti facu cunoscutu cá numai cinci minute potu rumpe pentru d.-t'a. Chiar' acum am re'torsu acasa dela o operatiune bene-succésa, — abia mi-am potutu inghití mân-carea; si indata trebue se mergu in sala de sectionare. Medicii nu au tempu de pierdutu, — dara dupa ce mamele nóstre ni-au adusu intr'o stare atátu de bizara, noi trebue se ne nisúmu a esí din ace'a câtu mai curundu. Domni'a-t'a trebue se me cercetezi de trei ori. Ei bene, prim'a convenire s'a intemplatu astadi. Va fi bene déca cele alalte dóue visite le vei face mâne si poi-mâne sér'a totu pre acestu. Asié dara ca vei face-o acést'a? Se trecemu iute preste ele; — si apoi speru cá poimane pe acestu tempu d.-t'a vei fi atátu de bunu fácia de mene si 'mi vei refusá mân'a si anim'a.

Waverly abia 'si potú retiené risulu, candu priviá acést'a figura placuta dar' bizara totu-odata cum se pre-ámblá in susu si in josu prin odaia. — Si cugetá intru sine:

— Ce féta frumósa ar' fi déca se-ar' imbracá in vestmente femeiesci.

— Domnisióra draga! — dîsè tenerulu suridiendu — asiú preferí cá d.-t'a se me refuzi.

— 'Mi pare reu, dar' eu nu-o potu face acést'a.— Intru altele te rogu, ca de nu ti-e preste mâna, se benevoiesci a me agrati cá pre medicu, — 'mi mai place acést'a agraire. — Memorabilulu testamentu a prébunei míele mame poftése cá d.-t'a se ai acést'a fericire. Déca te refusu eu, tóta averea mea trece la societatea infientiatá pentru adunarea si intretienerea mátieloru lapedale. Marturisescu ca pre lînga totu sentiulu meu de filantropia, mi-ar' mai placé a folosí eu ace'a avere spre bunu-traiulu meu.

Dicûndu acestea, se uitá la orologiu, apoi continuá:

— 'Mi pare reu cá trebue se grabescu, dara sectionarea e chiar' asié cá si marea... Flusulu si refluxulu nu ascépta dupa nemenea. — Potu servi cu o sugara? Te asecuru cá-su fórté bune. Me precepu bine la ele; si nici-candu nu fumezu sugari rele.

Dupa acestea salutá si deschisè usi'a inaintea lui Waverly Wickerly.

[Finea va urmá.] MARFA C. POPU.

Revista.

Diu'a de 14/26 Martiu, care e a II-a aniversare a proclamarei Romaniei de Regatu, s'a serbatu cu mare festivitate in intréga Romani'a, precum si in capitalele celoru-alalte tieri europene. Mai solemneta a fostu serbarea arangiata cu acést'a ocaziune de catra capitala Romaniei — Bucuresci — si de catra capitala Rusiei — Petersburg.

Teatru romanu in Hatiegu. E postulu mare — tempu de pocaintia pentru totu sufletulu necajitu si doseditu! Cu tóte acaste speru a nu fi taxatu de reu-crescinu pentru cá intre ajunu si rogatiune amu cutezatu a me si petrece puçinu. Si inca atátu mai multu speru indulginti'a santiloru parenti cu câtu cá acést'a petrecere mi-a facutu-o o trupa teatrala romana, a carei'a jocu e atátu de usioru si totusiu artisticu si limb'a atátu de dulce si fluidu-curgatória. E vorba de representatiunile trupei teatrala a dlui Petculescu din Romani'a, care se incepura in 18 Martiu. — Primele piese cu cari trup'a dlui Petculescu se si introdusè in anim'a si iubirea nóstra au fostu: „Dóue fete si unu flacáu“ (Comedia in 2 acte tradusa din l. francesa,) „Nunt'a tierenésca“ (Comedia in 1 actu de V. Alesandri) „Doi morti víi“ s. a. s. a. Tóte piesele au fostu bine-alese pentru publiculu nostru — in cea mai mare parte pline cu invetiaturi morali pentru vie'tia. Din ele au potutu invetiá tenerimea nóstra: incredere, sinceritate, bravura si curagiu — aceste temelii a fericirei individuali si marirei nationale. — Cá se ffu

scurtu, constatu a placere cá domnulu Petculescu merita spriginirea si incuragiarea publicului romanu, pentruca in alegerea pieseloru scie aflá gustulu publicului si potrivece prea bine ce e folositoriu cu ce e pretrecatoriu, apoi piesele alese le aduce pre scena cu des-teritate intru-adeveru artistica, avendu-si trup'a s'a bene-compusa si bine-disciplinata. I-uramu dreptu-ace'a succesu pre spinós'a cariera artistica!

Sentine'l'a.

Necrologia. — JUSTINU POPPIU parochu si protopopu rom. gr. cat. in Let'a mare a repausatu la 27 Martiu in etate de 41 ani. Repausatulu a fostu unulu di tre cei mai excelinti oratori besericesci, a redactatu si edatu in tempu de 1/4 anu „Amvonulu“ — fóia pentru elaborate din sfer'a elocintiei sacre, — a cultivatu multu terenulu literariu si o parte din lucrurile s'ale li-a edatu si in unu opu separatu aparutu u titul'a: „Poesia si Prosa;“ si intr'unu tempu s'a espusu cu resolutiune intru ad-everu barbatésca incercarei de a submíná edificiuulu constitutiona-lismului besericeci rom. gr. cat. — Amiculu si colaboratorele nostru V. B. Muntenescu, a suferitu o lovitura grea, pier-diendu-si pe pré-iubit'a s'a mama JULIANA BERBECARIU MUNTENESCU, care a repausatu la finea lunai trecute in etate de 42 ani in Chibuleutu — lasându in doliu adéncu, afara de den-sulu, inca pe pré-iubitulu seu soçiu — parentele amiculu nostru Tom' a Berbecariu si pe pré-iubitií sei ffi Joánu B. Muntenescu stud. in Blasiu si minorenií Isidoru, Mari'a, Gregoriu si Lucreti'a — cést'a din urma in etate de 3 ani, — mai departe pe pré-iubitulu seu frate Isidoru Munte-nescu capitanu in armat'a Romaniei, pre sor'a s'a Ann'a si alte rudenií o multíme. — GAVRILU ILIESIU proprietariu, membru fondatoriu alu Asociatiunei transilvane pentru lit. si cultur'a pop. rom. etc. a repausatu in Clusiu la 30 Martiu in etate de 72 ani — lasându in doliu pe soçi'a s'a Mari'a Ilie-siu n. Siandoru si pe uniculu seu ffiu Victoru studiate gimn. in Clusiu. Fia-le repausulu linu si amentirea binecurentata!

Feliurimi.

Aprilu.

I.
Sórele luce
Preste câmpii,
Tramite-'n lume
Radia-aurii.
Lumea satula
De iérn'a grea,
Dragu 'lu saluta
Si díce-asia:

— „Dragutin de sóre,
Caldutiú mai esti,
La-a t'a lumina
Se totu traiesci!“
Pre toti incánta
Pân' la copilu,
Sórele dulce
Cá-ci e: „Aprilu!“

II.
Si in gradina
Ómenii iesu,
Legumi se puna
Ei mai alesu,
Dar' candu mai bine
Ei ar' lucrá,
Sórele piere

Din calea s'a,
Cá-ci nori cá nóptea
L'au coperitu,
Din cari se lasa
Pe negánditu,
Picuri de plóia
Preste paméntu.
... Ómenii 'ndata
— Lucrulu lasându —

Grăbescu in casa
Cercându asilu;
Plói'a-i alunga
Că-ci e: „Aprilu!”
III.
Plói'a se curma
Norii disparu,
Sórele ríde
Pre bolta iar' ?
Dragutiú de sóre,
Frumosu mai esci,
Pre ceriu tu éra
Dulce lucesci,
Pe ceriu tu éra
Éra te-areti!...”

— Asia 'n saluta
Barbati, baieti.
Si in gradina
Éra se ducú,
De lucru éra
Ei se-apucu.
Dar' vremea 'ndata
Se schimba ér':
Véntu se pornesce
Cá unu tataru.
Si totu mai tare
Véntulu baténdu,
Ei in gradina
— Lucrulu lasándu —
Ér' mergu in casa

Cercandu asilu;
Ventulu i ména
Că-ci e: „Aprilu!”
IV.
De catra séra
Ventulu turbatu
Puçinu se pare
Că-a incetatu;
Si in gradina
Éra se ducú
Éra de lucru
Ei se apucu.
Candu dau mai bine
Cu lucrulu ei,
Ceriulu negresce:

Cadu „mnelusiei!”
Se 'ntorcu 'n casa
Cercandu asilu,
A trei'a óra
Că-ci e: „Aprilu!”

Vedeti cum se schimba
Cá si unu copilu
In véntu, plóia si sóre
O dí din Aprilu:
Intocmai se schimba
Fiinti omenesci
'N-asta mare lume
Cum nici nu gândesci!

s. p. s.

Deslegarea Gaciturei de semne din nr. 5.

JOASTU.

La cununí'a unui amicu alu meu.

A vietiei barca menirea-si are
Mii de talazuri de a taiá,
Si raru plutasiulu la malu ce-apare
Resplat'a mucei o póte-avea.
O barca 'ntórsa adi de mare
Si matelotulu sarindu din ea
La malu, gasitá, in adastare,
Fienti'a draga ce urmaria....
La a iubirei de rosa masa
Acum vislasiulu cu-a s'a mirésa
De dienu Himen se vedu uniti;

Si cum se cade la nunta-alésa
Nuntasi veseli saltu si uréza:
„Ani multi, dragi teneri, voi se trafi!”

Inchinatu de ANN'A C. POPU.

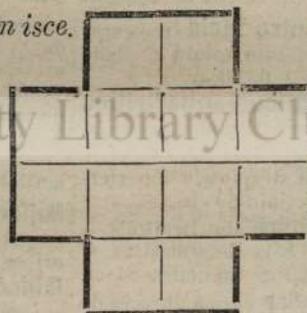
Bene o-au deslegatu: Dómnele si domnisiórele Aureli'a Olteanu n. Stoí'a, Elen'a Popu n. Ardeleanu, Emili'a Onciu n. Ciavoschi, Virgili'a Munteanu n. Popu, Mari'a C. Popu, Valeri'a S. Popu, Eugeni'a Muresianu, Veronic'a Popu, Elen'a Popescu, Ann'a Margineanu; si domnii Jos. Duma, C. Ungurianu, Nestoru Opreatu, Traianu A. Vatiannu, Iuliu Grofsioreanu, Victoriu Catona, Valeriu Branisce, Stefanu C. Popu, Emilianu Fekete-Negrutiú, Emiliu Muresianu, Joannu Popescu, Eugeniu Olteanu.

Premiale escrise le-au cáscigatu: Dóm'n'a Elen'a Popu n. Ardeleanu, domnisiór'a Eugeni'a Muresianu si domnulu Stefanu C. Popu.

Gacituri de Valeriu Branisce.

Literile din cuadratul
acesta se se asiedie asié
cá acelea se formeze 4 cu-
vinte cari cetindu-le de susu
in josu si dela stâng'a spre
drépt'a se fia acelea-si.

ori ori 10 dieci dieci
ori ori 10 dieci dieci
ori ori 10 dieci dieci
ori ori 10 dieci dieci

Cu ce litera ar'
trebuí se se umple
aceste 12 quadrate
cá atátu din susu in
josu si din josu in
susu cátu si din drép-
t'a spre stâng'a si
din stâng'a spre
drépt'a se dee totu
acel'asiu nume de
femeia.

Labirintulu inchisórei.

Gacitura

de I. St. S.

In unu orasiu din Americ'a erá o
inchisóre zidata dupa planulu de mai
josu constatatória din 122 de celle
singuratece construite asié ca din fie-
care cella potea omulu intrá in ce'a-
lalta; pe dinafara eráu singuru dóue
usi, si anume un'a sub nr. 1. pentru
intrare, si un'a sub nr.
122 pentru esfre. Unu
june, care se aflá sin-
guru arestatu in cell'a
nr. 1. a cerutu dela tri-

1.	2.	3.	4.	5.	6.				
7.	8.	9.	10.	11.	12.				
13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.
23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.

bunulu agratiare pentru restulu pe-
depsei de inchisóre. — Tribunalulu
l'a agratiatu, inse sub ace'a conditiu-
ne cá elu se pornésca din cell'a nr.
1. si apoi trecúndu prin tóte celle,
— fara de-a intrá inse de dóue ori in
un'a si ace'asi cella — se ésa prin cell'a
nr. 122. afara.

In ce ordu a tre-
buitu se tréca prinsor-
neriulu prin celle cá
se póta esí.

33.	34.	35.	36.	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	49.	50.
51.	52.	63.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	61.	62.	63.	64.	65.	66.	67.	68.
69.	70.	71.	72.	73.	74.	75.	76.	77.	78.	79.	80.	81.	82.	83.	84.	85.	86.
87.	88.	89.	90.	91.	92.	93.	94.	95.	96.	97.	98.	99.	100.	101.	102.	103.	104.
105.	106.	107.	108.	109.	110.	111.	112.	113.	114.	115.	116.	117.	118.	119.	120.	121.	122.

Terminulu de deslegare la tóte e 18/30 Aprilu a. c. — Intre gácitori se voru sortiá icóne, carti si alte obiecte de válora.

Post'a Redactiunei.

Serbatori fericite tu'roru cetitoriloru nostri!

S. P. D. in S. Muldiemita. Se voru publicá. — Pri-miti cordialele nóstre salutari pentru nobil'a hotarire de-a ve' asiedia' cu domiciliulu intr'unu locu cá Satu-marele, unde nu numai cause judiciale ci si cause na-tionali ascépta a fi sustienute si aperate de barbati romani pre care-i dóre de Iustiti'a incalcata si Natiu-nea impilata. Succesele cele mai stralucite in lupt'a pentru Dreptate si Nationalitate!

V. B. M. Primesce espressionea celei mai profunde

Bataturile si negeii se sterpeseu din radacina CU INTREBUINTIAREA MEDICAMENTULUI

CLAVETHYL

pregatitu de catra apotecariulu si chemistulu KONCZ ÁRMIN de Nagy-Solymos. — Acestu medicamentu deplinu nenocinte, curéza in ca-teva zile radicalu totu soiulu de: bataturi (ochi de gaina), negei si alte formatiuni de pele, cum suntu: calosi'a, crést'a, pecinginea, spudia-tur'a, solzitur'a s. a. O butelca, impreuna cu indrumarea costa 1 fl.

EFECTULU SE GARANTÉZA.

Se afla de vendiare in Gherla la N. F. NEGRUTIU si in apotecile din Budapesta si provincie. Mai departe se recomanda urma-toarele mijloce de cura si toaleta

Unsóre si apa pentru facia spre cura-tirea de pistrui si totu soiulu de bóle de piele. Pretiulu 1 fl. 50 cr.

Spirtu antireumaticu si antiartriticu vindeca siguru reumatismulu, artetie'a, podagr'a, chirarg'a si paralisia. Pret. 1 fl.

Spirtulu Cotillon stérpitoriu ala vier-melii murariu. Pretiulu 30 cr.

Pulverea de mistuire alni Dr. Göllis — cu efectu la ori-ce bóla de stomachu. O cutéia mare 1 fl. 20 cr. mai mica 84 cr.

Pilulele de mistuire curma durerea de stomacu si gréti'a din betii. Pretiulu 1 fl.

Mustariu dulce magiaru escelentu lángu friptura si cu putere lecutóre pentru stomacu. O butelca de 1 litra costa 1 fl. 70 cr., un'a mai mica 70 cr.

Picuri-de-denti-pe-watta curma la moment durerea de denti gáunos. Pr. 35 cr.

Pilulele Glyricin stérpescu siórecii, elo-tianii, sobolii s. a. pentru animalele do-mestice suntu nenocinte. Pretiulu 50 cr.

Pravu de peru de totu nenocinte si cu mirosulu celu mai placutu. Pretiulu 1 fl.

Mijlocu orientalu pentru vapsirea perului in colóre bruna ori négra, — in cuantu suficiente pentru tempu mai indelungatu costa 4 fl.

Spirtu de peru curatia perulu de taritia si-i ajuta crescerea, facúndu-lu finu si cretiu. Pretiulu 1 fl.

Pilule contra catarului cu efectu se-curu si repede contra ori-ce cataru de nasu, gátu, peptu si plumáni. Pret. 1 fl.

Pulvere antisudaria contr'a asudarei si duchórei subsúóreloru si petióreloru. Pretiulu 1 fl.

Multograph pentru copiarea a ori-ce scrisóre, musicalia, desemnuri, s. a., cu

Pentru paceutare si spedare francata se calculéza numaf 50 cr. de unu transport ori-cátu de mare. [3—20]

Adres'a: KONCZ I. Á. de Nagy-Solymos apotecariu in Sz. Udvarhely.

condolintie pentru gréu'a incercare si marea pierdere ce te-a ajunsu. Repausu eternu adormitei in Domnúlu si consolare cerésca familiei remasa.

Lir'a mea. — E fórté rea, — deci: de parete cu ea.

O dorintia secreta. Fii securu cá nu ó vomu descoperi ne-menui.

M'ai amagitu... Nu te-au potutu amagi asia de tare cum ni-ai amagitu d-t'a pre noi — facúndu-ne se-ti cetimtu secatúrite.

De multu asceptu. — Si noi — se ne scrii cev'a de Dómne-ajuta.

Omu-i peregrinu. — A peregrinatu in cor'a redactionala.

Lumea-i sióda. — Dorintia d-t'ale de a-ti vedé publicata acésta poesie e multu mai sióda.

Flori de tómná. — Lasa-le pe tómná.

La diu'a numelui. O-omu datu focútu.

A fostu destulu. Ba prea multu.

Dóue córne are boulu, asinulu nici unulu..

Amu vré se scimú câte are domnúlu.

Departé sám'véra de tine... Asié-i multu mai bine.

Flóri de gele si dórere — De cari illusiú-nea-ti piere.

Speranti'a nerealisata. Va remané nerea-lisata in veci veciloru.

Inzardatu ceru pre poetulu. Pre valea vóstra nici n'ai la ce-lu cerá.

Unu necunoscutu. Mai bine-a fi déca si viersulu ti-a remané necunoscutu.

Iérta-mi draga eutezarea... Vomu mijloci iertarea numai nu postí publicarea acéstei prose rimate.

Tardú... tardú... — Ba pré tempuriu, si cu ast'felu de versuri totu-de-a-uu'a vei fi pré tempuriu sositu la noi.

Abandonatulu. E demnu de compatimire, dar' neharnicu de viersuire.

Te-am iubitú... Sinoi pana nu ne-ai in-festatú cu viersurele — rele.

Dauna cu m'ai lasatu — Mai dauna de papirulu stricatú si tempulu furatú.

Vine primaver'a — Ba nu vine.

Catra primaver'a — Ne tememú cá in veci nu se va desprimaver'a déca ti-omu publicá poesie'a.

Adio! — Pentru totu-de-a-un'a.

La DEMJÉN L.

librariu in Clusiu

se afla de vendiare totu so-iulu de opuri din tíera si din afara

— DE EDITIUNE NOUA
SI VECHIA —

precum si totu soiulu
de **ARII MUSICALIA**
pentru pianu, violina, cantu etc.

SI SE PRIMESCU ABONAMINTE
la totu soiulu de diuaria din
patrie si strainatate.

TOTU ACOLO

se afla depuse spre vendiare
totu soiulu de **piane,**
pianine si harmonice
in pretiurile de fabrica si pre
langa garantia.

2—